

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLESİN!

HALKIN BİRLİĞİ

250kuruş

26 NISAN 1977

7

Türkiye işçi sınıfı ve halkı "1 Mayıs, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü"nü kutlamaya hazırlanıyor. Uzun yıllardan bu yana, ilk kez proleter devrimcilerin önderliğinde, yurdun dört bir yanında kutlama galiasmaları gerçekleştiriliyor. 1 Mayıs halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinin, işçi sınıfının enternasyonalizm bayrağının daha yükseltilere geliştirildiği bir gündür. Halkımızın ve onun bir parçası olan proleter devrimcilerin, coşku dolu yığıt mücadelesini bunun kanıtıdır.

1 Mayıs'ın işçi sınıfının mücadelesinde özel yeri ve anlamı vardır. Adından da anlaşılacağı gibi, 1 Mayıs, Uluslararası İşçi Sınıfının, birliğini ve dayanışmasını pekiştirdiği ortak mücadele sını güçlendirdiği, ortak düşmanları emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve tüm dünya gericiliğine karşı birlik, dayanışma ve müca dele azamini kuvvetlendirdiği bir gündür.

Bu 1 Mayıs'ı işçi sınıfı, Amerikan emperyalizminin ve Rus sosyal-emperyalizminin dünya çapındaki hegemonya ve rekabet kaygı sının kızıştığı, bu çatışmanın dünyamızı bir 3. Dünya Savaşı tehlikesiyle karşı karşıya bıraktığı bir uluslararası ortamda kutluyor. Bu durum uluslararası işçi sınıfı hareketi öncülüğünde dünya halklarının, savasa ve savaş kaynağı süper devletlere karşı birleştirilmesi görevini, uluslararası düzeyde proleter devrimcilerin önüne koymaktadır.

1 Mayıs'ta süper devletlerin yarattığı savaş tehlikesi yanında, dünya halklarının, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, hegemon yacılığa, ırkçılığa ve her türden gericiliğe karşı yürüttüğü müca dele geliştirmekte her geçen gün daha büyük boyutlara ulaşmaktadır. Dünyamızda savaş eksenlerinin yanında, devrim etkenleri de yüksel mektedir. Dünya halklarının geliştirdikleri devrim mücadelesi, tüm dünya gericiliğiyle birlikte, savaş kaynağı, dünyanın en büyük sömürücü ve zalimleri olan iki süper devleti de mezarına göm meye doğru ilerliyor. Proleter devrimcilerin düşen görev, bu mücadeleye sıkı sıkı sarılmaları, onu ilerletmek, doğru hedeflere yönelterek amacına ulaşmasına önderlik etmektir.

1 Mayıs'ı kutlamaya hazırladığımız bugünlerde, hakim sınıf lar halkımızın gelişen mücadelesini emek, kendi gerici hakimiyet lerine yönelen tehditleri yok etmek istiyorlar. Özellikle faşistler ve sosyal-faşistler bir yandan kendi aralarında boşunken, diğ er yandan değişik yollarla, halk mücadelesini ezme amacında birleşiyorlar.

İlkemizde hüküm süren faşist diktatörlük, 1 Mayıs'ın işçi sınıfımızın ve halkımızın gelişen mücadelesinin yükseldiği, gerici hakınıyetlerini sarstığı bir gün olmasını engellemek amacıyla var gücüyle baskıda bulunuyor. Onun 1 Mayıs konusundaki hassasiyeti duyduğu korkudan gelmektedir. İçinde bulunduğumuz seçim döneminde, gelişmelerin gelip gideceği, faşist diktatörlüğün değişik menfaat gruplarını birbirine düşürdüğü ve zayıflattığı bir ortamda 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanan halkımıza ve proleter devrimcilere, her türlü baskı, zulüm uygulanıyor. Faşistler dozunu arttırdıkları saldırılarını aralıksız sürdürüyorlar. 1 Mayıs mitingleri için izin almak isteyen devrimciler, hiç bir gerceğe gösterilmeksizin, ve kanunusz olarak, bir sürtü hakarete uğratılıp kovuluyorlar. Halkımızın kanuni haklarını tanımayan faşist diktatörlük diğer yandan, sözcde tarafsız işçileri bakana Sebathatın Özbek'in ağzından üstü kapalı bir biçimde, gerici, gerici, gerici ihbarcılara, 1 Mayıs kutlamaları için gerekli harcamalarda kullanılmak amacıyla, resmi makbuzlar karşılığın bağış toplayan devrimcileri karakollara ihbar etmeleri çabasında bulunuyor. İçişleri Bakanı bu paraların "yasa lara aykırı eylemlere harcama ihtimali"nden bahsederek, bitkinlikle kanunlara uygun bir biçimde kurulumuz ve çalışmakta olan, her şeyiyle açık hareket eden devrimcilerimizi de, kanunusz eylemlerde bulunma suçlaması altında bırakmak istemektedir. Halkımız ve proleter devrimciler, kendilerine ve onların sesini yansıtan yurtse-

ver pasına yönelen bu baskı ve tehditleri birlikte göğüsleyeceklerdir.

Öte yandan DİSK yönetime ve YÖB-DER gibi bazı kitle örgütlerinin yönelimine gösterilmiş olan sosyal-faşistler, halkımıza, özellikle proleter devrimcilere yönelttikleri saldırıları yoğunlaştırmaktadırlar. Sosyal-faşistlerin suratlarındaki sözcde barışçı maske düşmekte, kanlı dişleri ve ikteng swatları açığa çıkmaktadır. Sosyal-faşistler 1 Mayıs kutlamalarının, kendilerinin efen dileri Rus sosyal-emperyalistlerinin gerici amaçlarına hizmet edecek bir şekilde gerçekleştirilmesine çalışıyorlar. Onlar 1 Mayıs'a sahı bekarca sahip çıkarak, işçi sınıfımızın ve halkımızın devrim için duyduğu arzu ve heyecanı sömürmeye bundan kendi gerici amaçları için faydalanmaya çalışıyorlar. Sosyal-faşistler gerici devrimcileri 1 gün teşhir ederek, gerçekleştirilmelerinin önünde engel oluşturan proleter devrimcileri saldırıyor ve gözdeği vermeye çalışıyorlar. Son günlerde "silahlarmızla hazırlanıyoruz, Mao'cuları İstanbul 1 Mayıs mitingine sokmayacağız, onlara ders vereceğiz" şeklindeki haberler yayılmaktadır. Böylece devrimcilerin ve yurtseverlerin gerici emelleri önünde boyun eğeceğini, proleter devrimcileri engelleyebileceklerini sanıyorlar. 19 Nisan'da afiş yaptırırken İGB'li beslemeler tarafından alçakça katledilen Sadık Canarlan'ın öldürülmesi, sosyal-faşistlerin devrimcilere 1 Mayıs dolayısıyla yöneltiltikleri silahlı saldırının bir işareti ve başlangıcıdır. Sosyal-faşistler 1 Mayıs törenlerine katılan DİSK üyesi yurtsever ve devrimci işçilere ve bir bütün olarak devrimci ve yurtseverlere karşı planlanan saldırıda bilinçsiz işçileri kullanmak istemektedirler. Onlar işçilerin faşistlere karşı duyduğu nefretten yararlanarak devrimcileri faşist olarak tanıtmakta, gerceği saklayarak, bilinçsiz işçileri işçi sınıfımızın ve halkımızın en iyi evlatlarına karşı saldırtmayı planlamaktadırlar. Şurası bilimcilerdir ki, bundan önce olduğu gibi 1 Mayıs'ta da proleter devrimciler ve yurtseverler asla saldıran taraf olmayacaklardır. Halkımızın demokrasi ve bağımsızlık özlemini, millî bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini dile getiren sloganları, var güçleriyle yığınlarla birleşerek haykıracaklardır. Sosyal-faşistlerin saldırı tehditlerine pabuc bırakmayacak, hiç bir zaman saldırgan olmayacak, ancak saldırı karşısında kendilerini sonuna kadar savunacaklardır. Her zaman esas saldırganları tecrit edecek, bilinçsiz işçilere gerçek düşmanları Rus uşacı sosyal-faşistleri tanıtaacaklardır.

Öte yandan CHP, İdeleri Ecevit'in ağzından, Amerikan emperyalizmini, Rus sosyal-emperyalizmini, faşizmi ve sosyal-faşizmi protesto eden devrimcileri, gerçek yurtsever ve demokratları sara sol olarak suçluyor. Diğer yandan ise, elini "gerçek sol" kabul ettiği, sosyal-faşistlere uzatıyor, Rus uşaklarıyla devrimcilere, yurtseverlere ve demokratlara karşı birleşiyor. İki süper devletle faşistlerle ve sosyal-faşistlerle uzlaşan CHP'nin yüzünü daha iyi tanımakta olan halkımız, ona da hak ettiği cevabı verecektir.

1 Mayıs'ta işçi sınıfının enternasyonal bayrağını yükseltelim. Dünya halklarının zaferi için, savaş kaynağı iki süper devlete karşı halkların birliğini sağlamak için, dünya proleterasının kızıl bayrağı altında toplanalım; dünya halklarını bu bayrak altında toplayalım. 1 Mayıs'ı ilkemizde proleter devrimcilerin birliğinin sağlanması için daha ileri adımların atıldığı bir gün haline getirelim. 1 Mayıs'ı halkımızın faşizme, sosyal-faşizme ve lesinin daha ileri boyutlara ulaştığı bir gün haline getirelim; faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele azamimizi pekiştirelim.

VASASIN 1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ!

1 MAYIS KUTLAMALARI İÇİN İLERİ!

HALKIN BİRLİĞİ

Türkiye Yazarlar Sendikasında Devrimci çizgiyi egemen kılalım

Geçtiğimiz günlerde, Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS), Nâzım Hikmet'i 75. doğum yıldönümünde anna girişiminde bulunmuş, Türkiye devrimci kültürüne olumlu yanılarıyla önemli katkılarda bulunmuş olan, olumsuz yanlarının dan dersler çıkaracağımız Nâzım Hikmet'i sadece "barışçı ve insancıl" bir sair olarak nitelendirecek gerek, revizyonist görüşlerden kaynaklanan anti-Marksist bir tutumdur. Bu tutuma neden olan Türkiye Yazarlar Sendikası'nın yönetimindeki bazı kişilendir. Spor ve Sergi Sarayında yapılan "Nâzım Hikmet'i Anna Gececi"ne, TYS'nun yönetiminde bulunan kişilerin kollamasıyla sosyal-faşist karakterdeki ilerici Gençler Derneği (İGD) egemen olmuştur. Bu toplandı "Nâzım Hikmet'i Anna Gececi" değil, revizyonist ilerici Gençler Derneği'nin propagandasına alet edilmiştir. Nitekim Türkiye Yazarlar Sendikası'nın 26 Mart 1977 günü yapılan Genel Kongresinde denetim kurulu üyeleri 157.000 liralık bir açık bulunduğunu bildirmişlerdir. Yönetim Kurulu ise, "Nâzım Hikmet'i Anna Gececi" için bastırılan 187.000 liralık davetiyelerin ilerici Gençler Derneği'ne verildiğini, bu paranın ancak 30.000 lirasının ödendiğini belirtmiştir.

Türkiye Yazarlar Sendikası yöneticileri, üyeleri kültür emekçilerinden kesilerek biriktirilen 157.000 lırayı sosyal-faşist ilerici Gençler Derneği'ne vermekle, sosyal-faşistlerin maddi ve manevi bakımından palazlanmasına yardımcı olmuştur. Yurtsever, demokrat, devrimci yazarların örgütü olan TYS'nın örgütsel bütünlüğüne, bağımsızlığına gölge düşürmüştür. Bir diğer nokta ise, başında Aziz Nesin'in bulunduğu Türkiye Yazarlar Sendikası'nın geçtiğimiz aylarda İsrail'i siyonist yazar Efraim Kison'u Türkiye'ye davet ettiği basında yer almıştır. Halkımızın, Filistin halkının kurtuluş mücadelesine destek olduğu günlerde verilen bu karar, devrimci yazarların tavırlarıyla bağdaşmaz niteliktedir.

Türkiye Yazarlar Sendikası'na bağlı devrimci yazarlar, kültür emekçileri! Her iki hatalı eylemin sorumlularından hesap soralım. Revizyonizmle uzlaşmayı mahkum edelim. Türkiye Yazarlar Sendikası'nda devrimci çizgiyi egemen kılalım.

Yasasın kültür emekçileri - nin devrimci mücadelesi!

31-3-1977
AHMET ADA

düzeltilme

Dergimizde yayınlanan yazılarda zaman zaman, dizgi hataları ortaya çıkmaktadır. Çoğu zaman vahim olmayan ve kolayca anlaşılabilir olan hataları düzeltme yazısıyla belirtmemekteyiz. Geçen sayımızda, 9. sayfa, 2. sütun, 2. paragrafın son cümlesi "Kürt milletinin kendi kaderini savunmaktadır." şeklin de çıkmıştır. Doğrusu "Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını savunmaktadır." olmaktadır. Yine 9. sayfa, 2. sütun 5. paragrafın 6. satırındaki "Bu partiler içinde" ifadesi, "Bu partiler için" olacaktır. Düzeltir, özür dileriz.

DEVRİMCİLERE BİR UYARI

Halkın Sesi dergisi 105. sayısında "Halkın Birliği'nin yanlışlıklarını yitirip kızarmıyor mu?" başlıklı bir "mekrup" yayınlamıştır. Kahraman Maraş'ta yoksulların arsa işgalini yaftamaları olarak nitelleyen ve adli kâğıtları içeren bu imzasız mektup Halkın Birliği'ne de postalanmıştır. Halkın Birliği Maraş'tan yazıldığı söylenen ve İstanbul-Beyazıt'tan (Dergimizin idarehanesinin birkaç yüz metre ötesinde) postalanan bu mektubu ciddiye alınmıştır. Halkın Sesi'nin ciddiye alıp yayınlaması anlamlıdır.

Halkın Sesi aynı sayısında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'na da benzer yöntemlerle saldırmaktadır. Halkın Sesi eskiden beri İdeolojik-siyasi micedelede acz içine düşüğünde ve oportünist yitirip açığa çıktığında bu gibi burjuva taktiklerine başvurmaktadır. Son zamanlarda Halkın Sesi'nin sirtüğüne çıkaracak taktiklere yönelmesi tesadifi değildir.

Proleter devrimci arkadaşlar Halkın Sesi'nin meselevi İdeolojik-siyasi micedelede kavruluyor, sirtüğüne düşüyor, yönellik taktiklerine asla kapılmama ve proleter ayrıbaşlılıkla devrimci sorumluluklarının bilincinde hareket etmelidirler.

CHP HALKI KURTARMAZ

Sınıf çatışmasının keskinleştiği günümüzde, revizyonist kamp alabilmesine telaşlanmaktadır. Gün geçtikçe teşhir ve teorit olmaktadır. Karşı devrimci safılarda yer alan halk düşmanları, halkı aldatıp biraz daha ayakta durmak için reformcu CHP'yi, ve komprador kapitalist olan Ecevit'i, keskin laflarla övmeye ve onu göklere çıkartma yolunu tutmuşlardır. Sınıf mücadelesini inkar edip sözün ona devrimcilik yapıyorlar. Halkın zaafılarından faydalanarak, Marksizm-leninizm maskesi altında sınıf uzlaşmacılığı ve reformculuğu yapıyorlar. Köy kahvelerinde vemyedalarında seçimin yaklaşması üzerine yapılan tartışma ve konuşmalarda, avazları çıktığı kadar Ecevit'i çiyiz diye gıgırtkanlık yapanlar, proleter devrimcilerin namuslu dürtüst tavırlarına karşın da anti-komünist tezlerle Marksizmi çürütmeye çalışıyorlar. Bu revizyonist burjuva baylar, Mao Zedung düşüncesine saldırmışken, yeni çarları her fırsatta övüyorlar. Kurtuluş yolunun CHP olmadığını anlatmağa çalışıp, halkı aldatanları teşhir etmenin önemini tüm arkadaşlar kavramalıdır. Her fırsatta, tartışma ortamı yaratarak bunu anlatmalıyız. Yeni savunduklarımız bir türlü anlayamadığımız bu revizyonist baylara SAMANDAĞ halkı gereken tokadı indirmektedir. Siyasi tartışmalardan kaçarak, tahrif ve suçlamaları ön planda tutarak, Marksizmi revize ederek halka hizmet edilemez. Bunların tecciti için tüm arkadaşların kararlı ve bilinçli mücadelesi gereklidir. Rus usaklarına bir darbe de Güney'in Semandağı halkından gelecekliğin kimseyi yanlarına almaktan, varacaklardır. Tüm Türkiye'de proletaryanın bayrağını taşıdığı unutmadan faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadeleyi yükseltelim.

SAMANDAĞI'NDAN
BİR YURTSEVER

Demirdöküm'de Sendika Ağaları Güç Durumunda

Fabrikamız Türk Demir Döküm Disk-Maden-İş'in 14. Bölgedeki en büyük ve en hareketli işçilerinden biridir. Demirdöküm bu bölgede olduğu gibi, genelde de Maden-İş Sendikası'nın belkemiğini oluşturmaktadır.

Bizim fabrikada temsilcilik seçime olur. Fakat bu güne kadar merkezdeki sendika ağalarının istekleri dışındaki arkadaşlar kazanamadılar. Seçilenler ya işçi sınıfı haini sosyal-faşist Mehmet Ertürk yanlısı oluyor, yada reformist Hakkı Öztürk yanlısı vs. Bugüne kadar işçi sınıfının gerçekten sınıf-sal mücadelesini veren temsilcilere tanık olmadık. Şu anda varolan bir kaç namuslu lokal temsilcilerimizi de bir sirtüburjuva numaralarıyla temsilcilerlerini hasıraltı ediyorlar. Bir de revizyonist sendika ağaları, işçilerdeki mahalli, dini sirtüştümlerden kendi menfaatleri için çok adice faydalanıyorlar. Fabrikamız Karşılı olan ve olmayınlar diye ayrılmakta, nerdeyse karşı olmuştuk, hele birde onların suyunda gitmiyorlar. Birde hayret hakki tanımlıyorlar.

Birde bilirsiniz işçilerin de ustabaşlık ve postabaşlık vardır. Bu ustabaşı ve postabaşları patron veya genel müdürler kendilerine yakın işçilerden seçerler ve bunları işçilere karşı kullanırlar. Yani işçilerle patron direkt muhatap olmaz, araya bir aracı maşa koyar. Yani işçilere karşı ustabaşlıklarını ve postabaşlıklarını kendi amacı için, yarıdaha fazla sömürmek için köpek olarak kullanır. Ve bunlara verilen fazla prim işçilerin fazla artı-değer bırakmasından patron-dan onlara verilen kısımdır.

Çünkü ustabaşı veya postabaşının esas görevi; patronca teşbih edilen üretimi sağlamak, yani sömürüyü artırmak için işçileri daha fazla çalıştırmaktır. Bunu yapmayı ise ustabaşı-postabaşı filan yapmazlar.

İşte bu anda bizim baştemsilcimiz Turgut Alaagaç ve Yasar Soyka ustabaşı ve postabaşılardır. Demirdöküm'de bu çok yaygın ve işçilerin çok tepkisini toplayan bir durumdur. Bir temsilci hele hele bir baştemsilci postabaşı olursa ondan artık işçilere hayır yok demektir. Onlar artık esas olarak patrona hizmet ederler, pirimlerinin artırılması ve hiç çalışmadan süren devranlarını sürdürmek için işçilere karşı patronu ve işçi sınıfı haini sendika ağalarını savunmak zorundadırlar. Zaten bunu yapıyorlardı; iş

çilere patronlar yasası olan iş kanununa uymayı önermektedirler. Uymayanlara ihtar, tehdit filan vermektedirler. O zaman biz iş kanununa uyaracak grev, direniş, işi yavaşlatma gibi en doğal haklarımızdan vazgeçmemiz lazımdır. Sonra bunlara uymayı tembih eden ağız işçilerin temsilcilerinin ağız değil, olsa olsa patron ağzı olur. Ve öyle ledir de.

Çünkü son günlerde postabaşının odasına giren işçiler azzarlanmaya bile başlamıştır. Çünkü işçilerden rahatsız olmaktadırlar. "Kırılı elbiselerle girip, raporları kirtletmeyin" deniyor.

Bu ve buna benzer banlerce örneği tüm Demirdöküm işçisi götürüyor ve bizzat yaşıyor. Ve bunlardan dolayı Demirdöküm işçisi huzursuzdur. Çünkü dost bildikleri sendika temsilcileri gün geçtikçe yılan olduklarını ortaya koyuyorlar.

Önümüzde 1 Mayıs var, 15-16 Haziran var. Ve bir de toplu sözleşme görüşmeleri var. Akabinde başındaki demir döküm işçisinin çoğunluğu bu temsilcilerin yapacakları toplu sözleşmeye şimdiden içten içe güvensizliğini belirtiyor.

Bilindiği gibi MESS'de yaklaşımların sözleşmeye, greve gidecek 40.000 işçiden 2.500'ü biz olacaktır bu durumda. Bunun üzerine son aylarda bölgede seminerler veriliyor, kiralık ağalarla gerçek devrimcilerle. Biz ise yüztümlüze baka baka kifredizden sayın hocamızı sadece sinemize çekerek seyrediyoruz şimdilik. Bazen bu duruma kızıp semineri terkeden öfkeli işçi arkadaşlar da oluyor kiffredesine...

Bu öfke, bu sessizlik bir gün mutlaka varlığını anda ko nacak bir mücadeleye gösterecektir. Ben şimdilik demirdöküm de çalışıyorum. Bu gerçeklere karşı gücüm oranında karşı koyduğunuz için sendika ağalarının tufanına uğradık. Ben atıldım, ama Demirdöküm'de mücadele durmadı, durmayacak.

Önümüzdeki günler çok seylere gebe gözüküyor. Sendika ağaları güç durumdadılar. Demirdöküm çok yakın olmasa da ileride faşist patronlara ve sosyal-faşist sendika ağalarına karşı patlayacak barut fıçısıdır artık.

KAHROL SUN BASKI, ZULM,
ENTRİKA, İHANET, FAŞİZM VE
SOSYAL-FAŞİZM,
YAŞASIN SINIF BİRLİĞİMİZ,
MÜCADELEMİZ, KARARLILIĞIMIZ
VE ZAFERİMİZ!

DEMİRDÖKÜM'DEN BİR İŞÇİ

Zerri Populit

SOSYAL-EMPERYALİZM
ÜZERİNE

8
Günce yayınları

Mehmet Şehu

Milli Kurtuluş
Savaşının Tecrübesi
Milli Örgütümüzün
Gelişmesi Üzerine

Günce yayınları

HALKIN BİRLİĞİ: Haftalık dergi.
Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü: Fikri YÜKSEL,
İdare Yeri: Klodfarer Caddesi
No:25/12 Diyanıolu-İSTANBUL,
Abone ve Yazışma adresi:
P.K. 1297 Sirkeci-İSTANBUL, Bas
kı: Daily News Web, Dizgi: Olim
piyat IBM DIZGI, İstanbul Dağıtım:
YURT-DA, Ankara Dağıtım:
Fikri NİĞİŞ, İzmir Dağıtım: YURT
DA İzmir Bürosu, Posta Çeki:
Hayrabet Honca No:10287/3
Yurtiçi Abone şartları:
3 aylık : 32,50 TL.
6 aylık : 65,-- TL.
Yıllık : 125,-- TL.
Yurtdışı abone şartları:
6 aylık : 100,-- TL.
Yıllık : 200,-- TL.

Cinayet örgütü İGÖ kapatılmalıdır

SADIK CANARSLAN

rici" maskesi takan, kendilerini halkın dostu olarak yutturmaya çalışsan İGÖ'li sosyal-faşist caniler aşığlemeyi engellemek için her tertibe başvurmaktan geri durmadılar. 19 Nisan sabahı aşığşleri asan devrimcilerle saldırdılar ve halkımızın yiğit evladı SADIK CANARSLAN arkadaşını puslu kurarak kurşunladılar.

Faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelemın yiğit neferi SADIK CANARSLAN arkadaşını katledenler MUSTAFA KODAMCA ve YAPET YARDIM adlı Rus sosyal-emperyalizminin uşağı sosyal-faşist katillerdir.

SADIK CANARSLAN arkadaşının hunharca kat ledilmesi olayı, ağız salyali sosyal-faşist canilerin gerçek yüzlerini bir kere daha aşığışa çıkarmıştır. Bunların lafta sosyalist, gerçekte ise FAŞİST oldukları bir kez daha ispatlanmıştır.

Bu cinayet, sosyal-faşistleri laflarına bakarak ilerici, sosyalist, devrimci görünler için uyarıcı olmalıdır.

Bunlar, DISK yönetimini gaspederek işçi sınıfının mücadelesini Rus sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerindeki tahakküm ve yağma emellerine alet emeye çalışınlardır. Fabrikalarda ajan şebekesi kurup yurtsever, devrimci işçileri işten atıyorlardır.

Bunlar, TÖB-DER gibi kitle örgütlerinin başına çöreklenip, örgüt içi demokrasiyi yokeden, Ankara mttinginde görüldüğü gibi polislerle elele yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenlere ve halka zincirlerle, so-

palarla, silahla saldıranlardır. Bağımsızlıkın, demokrasiden, halktan yana 21 TÖB-DER şube yönetimini fesheden, şubeleri kapatınlardır.

Bunlar, gerçek devrimcileri "bozuncu" "böbücü" göstermeye çalışın halk düşmanlarıdır. Bunlar "macu bozkurt" diyerek gerçek devrimcilerle saldıranlardır.

Son cinayetleriyle övünen sosyal-faşist cinayet şebekeleri, şimdi de devrimcilerin 1 Mayıs işçi bayramını kutlamalarına mutlaka engel olacaklarını, silahlandıkları nı söylemektedirler. İGÖ'li, TŞİP'li, DISK yönetimini gaspeden sosyal-faşistler, faşistlerle işbirliği halinde 1 Mayıs'ta kanlı olaylar tertiplenmektedirler. AMA OK YAYDAN ÇIKMIŞTIR, faşist ve sosyal-faşist namular halkımızın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini durduramayacaktır. Sosyal-faşistlerin kanlı tertipleri devrimcilerin 1 Mayıs'ı kutlamalarını engellemeyecektir.

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin cinayetleri yanlarına kalmayacak, tek tek hesabı sorulacaktır. SADIK CANARSLAN arkadaşının uğrunda şehit olduğu Bağımsız Demokratik Türkiye mutlaka gerçekleşecektir.

Şehitlerin kanıyla daha da kızıştıran demokrasi ve bağımsızlık bayrağını yükseltmeye çökelim.

Faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme; demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine tüm gücümüzle omuz verelim.

8 MAYIS DÜNYA ANTI-FAŞİST MÜCADELE GÜNÜNDE

FAŞİZME VE SOSYAL - FAŞİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM!

II. Dünya savaşında, Alman, İtalyan ve Japon faşist saldırganlarının caniyane planları yerle bir oldu. Onlar dünya halklarından ağır bir darbe yediler. Avrupa'ya işgal edip, o zaman ki sosyalist Sovyetler Birliği'ne saldıran üç faşist saldırgan devlet, sonunda bozğuna uğradı. Önce İtalya 1945'in 8 Mayıs'ında Almanya, 2 Eylül'de de Japon militarist-faşist kuvvetleri bozğuna uğrayarak teslim bayrağını çektiler.

Anti-faşist mücadelemın zafer günlerinden olan 8 Mayıs, 1945'den bu yana bütün Dünya Anti-faşist Mücadele Günü olarak kutlanmaktadır. Her yıl 8 Mayıs'ta Dünyanın bütün anti-faşist kuvvetleri, birliklerini güçlendirmektedirler. Emperyalizmin varlığından dolayı varolan savaş tehlikesi ve faşizme karşı kararlı seslerini yükseltmektedirler.

Anti-faşist mücadelemın tecrübeleri bugün dünya proletaryası ve ezilen halkları için önemli bir ilham kaynağı ve güçlü bir silahtır. II. Dünya Savaşı göstermiştir ki, emperyalistler varoldukça savaş tehlikesi ve faşist zorbalık daima varolacaktır. Bu onların içinde bulunanları iktisadi zorlukların zorunlu bir sonucu dur. Emperyalizm yaşayabilmek için pazarlara sahip olmak, ya da pazarlarını genişletmek zorundadır. Fakat zaten paylaşmış olan dünyada, yeni pazarlar elde etme sorunu ancak diğer pazar sahibi emperyalistlerle savaş atılarak çözülebilmektedir. İşte II. Dünya Savaşı da pazar paylaşımı zorun-

luluğundan doğmuştur. Eğitimci gelişen emperyalistler birbirlerini geçme yarışını savaşla gözme yolunu tutmuşlardır.

Bu savaşta faşist devletler, modern silahlarına güveniyorlar ve haksız bir davanın peşinde, zorla sürükledikleri askeri kuvvetlere dayanıyorlardı. Saldırtıya uğrayan ülke halkları ise, faşistlere karşı haklı bir başkaldırıya geçtiler. Kuvvetleri haklı bir devanın içindeki milyonlarca halktı. Saldırtıya uğrayan, topraklarını ve meşru olan bütün haklarını savunuyorlardı. Bu sebeple İtalyan, Alman, Japon faşist istilacıların güçlü silahları ve şartlandırılmış yılınlardan meydana gelen orduları bozğuna uğramaktan kurtulamadı. Mao Zedung'un belirttiği "savaşın sonucu belirleyen silahlar değil, insanlardır" gerçeği bu savaşta bir kere daha ispatlandı. Böyle bir savaşta esas belirleyici unsur, insandır. İnsanların haklı olup olmamaları, moral ve bilinç dereceleridir. Bu sebeple dünya halklarının verdiği haklı savaşlar geçici yenilgilere uğrasa bile ergeç zafere ulaşacaktır. Anti-faşist savaşın zaferi bunun en açık kanıtıdır.

Anti-faşist mücadelemın önemli gücü Sovyet proletaryası ve halkı idi. Alman faşist işgalcilerine karşı Sovyet halkının yiğit direnişinde Stalin'in dirayeli önderliği önemli bir rol oynamıştır. Stalin ismi bütün Anti-faşist safılarda bir ilham kaynağıdır, Stalin'in yönetiminde SBKP (B) bütün halka güçlü bir kuvvet kaynağı ve önder olmuştur.

Anti-faşist mücadelemın zaferi göstermiştir ki: Faşist saldırganlar dilediklerini yapmaktan ve savaşın sonucunu belirlemede serbestçe davranamamaktadırlar. Dünya halkları saldırganları pasifçe seyreden gözlemler ve kadere boyun eğen köleler değildir. Dünya proletaryası ve ezilen halkları saldırganları dönüştürdüğü gibi bugün de adım adım izlemekte ve onların heveslerini kursaklarında bırakmak için iki süper devlete ve onların eşitli ülkelerdeki destekçi güçlerine karşı Dünya Birleşik Cephesinde toplanmaktadır. Geçmişte Anti-faşist dünya birleşik cephesi saldırganların yenilmesinde bağ rolü oynamıştır. Bugün de saldırgan ve savas kıskırtıcısı güçlere karşı, dünya proletaryasının saldırtı tehdidiyle karşı karşıya bulunan, ezilen sömürülen bütün halklar ve barışsever ülkelerin Dünya Birleşik Cephesini geliştirtip güçlendirmelerinin tayin edici bir önemi vardır. Bugün III. bir dünya savaşının doğması için tehlike arzeden Amerikancı emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistlerinin bu isteklerini bertaraf etmek için hazırlanmanın en önemli yanındır. Çünkü dün faşist saldırtı kuvvetlerini meydana getiren Alman, İtalyan ve Japon emperyalistlerin yerini, bugün iki süper devlet almıştır. Bugün anti-faşist mücadelemın geleceği iki süper devlet ve onların eşitli ülkelerdeki faşist ve sosyal-faşist destekçilerine karşı anti-faşist devrimci mücadeleyi yükseltmek sürdürülebilir. II. Dünya

Savaşında, anti-faşist mücadelemde Dünya proletaryasının hedefi, faşistleri ve onların bütün destekçilerini yok edip devrimin zafetini sağlamaktır. Bu amaç için anti-faşist birleşik cephe iktidarlarının kurulması gözardı edilemeyecek, ilk ve en önemli hedefti. Bugünde iki süper devlete faşist ve sosyal-faşist devlet ve güçlere karşı, anti-faşist halk devrimlerinin zafetıyla cevap vermek üzere mücadele etmeliyiz. Bugün ülkemizde, savaş kıskırtıcısı iki süper devlete, faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı mücadele, devrimci mücadeleyi geliştirterek yürütülebilir. Devrimci mücadele içinde halkın bağımsız siyasi kuvvetlerini örgütlemek, halkı silahlandırtmak ve demokratik halk iktidarın kurulması için mücadele etmek temel görevimizdir. Yürüttüğümüz bu mücadelem savaşta karşı halkımızın hazırlanmasının biricik yoludur. Bu yolla savaş kıskırtıcılarına ve uşaklarına indireceğimize dar beler onları geriletecektir. Bu mücadeleyi yürüterek savaşta karşı Dünya Birleşik Cephesi içinde yer almak, enternasyonalist, yürütüğümüz zorunlu bir şartıdır. Yoksa, ülke içinde faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı kararlı mücadeleden, iktidar mücadelesinden vazgeçerek ve Rus sosyal-emperyalistleri nin hareketlerini not defterine kaydedip, pasif gözlemciler durumuna düşerek savaşta karşı hazırlanılmaz ve anti-faşist mücadele görüvi yerine getirilemez.

DIVRIĞI DAĞLARINDA GREV

Türk-İş'e bağlı Maden-İş Federasyonu bünyesinde bulunan Cevher-İş Sendikası 9 Mart'ta aldığı grev kararını, 6.4.1977 tarihinden itibaren uygulamaya başladı.

6 Nisan sabahı erken saatlerde grev cadınının önünde toplanmaya başlayan Divriği madenlerinde çalışan 1200 işçi, sendika başkanı Gazi Şahdiz'in konuşmasıyla greve gittiklerini büyük bir coşkuyla ilan ettiler.

Gazi Şahdiz konuşmasında şunları söyledi: "Bu grev bir hak grevidir. Esas olarak sektörlü işemektir. Sonuna kadar direnecek ve mutlaka başarıya ulaşacağız, hakkımızı söke söke alacağız."

Deha sonra grevin esas amacının Div-pelot tesislerindeki, faşist oyunları bozmak olduğunu söyleyen Gazi Şahdiz, Divriği dağlarında çalışan 1200 maden işçisinin ve bilinçli köylülerin, faşist kompoları boşa çıkarmada azimli ve kararlı olduklarını belirtti.

Grevin başladığını duyan yöre köylüleri, akın akın, kadınlı erkekli maden işçilerini desteklemek ve komprador patron-ağa düzenine karşı elele, omuz omuza mücadele etmek için grev meydana geldiler. yöre köylüleri kadınlı-erkekli, grevde işçilerle mücadeleci bir birlik oluşturdular, tüm güçleriyle grevi maddi ve manevi bakımdan sonuna kadar desteklediler.

Divriği maden işçilerinin grevi yöredeki köylüleri de yarıktan ilgilendiriyordu. Çünkü grev esas olarak Div-pelot Tesislerinde işçi almada Divriği yöresinde bulunan işsizlere öncelik tanınması şeklindeki 7. dönem Toplu Sözleşme de bulunan maddenin işveren tarafından ihlal edilmesi, işlemeye özel olarak MHP ve MHP'li faşistlerin ve gericiilerin alınması üzerine patlak vermiş

ti. Div-pelot tesislerinin faşistleştirilmesine karşı olan köylü kitleleri grevi yürüten, faal bir şekilde desteklediler. İşçi-köylü ittifakının ekonomik-demokratik mücadelede somut bir özneğini verdiler. Yağbasan köylülerinin taşıdığı pankartta şu sözler yazılıydı:

İŞSİZLİKTEN DÜŞTÜK YOLA

GREVÇİYİZ BİLE BİLE

İŞÇİ-KÖYLÜ HEP BİLE

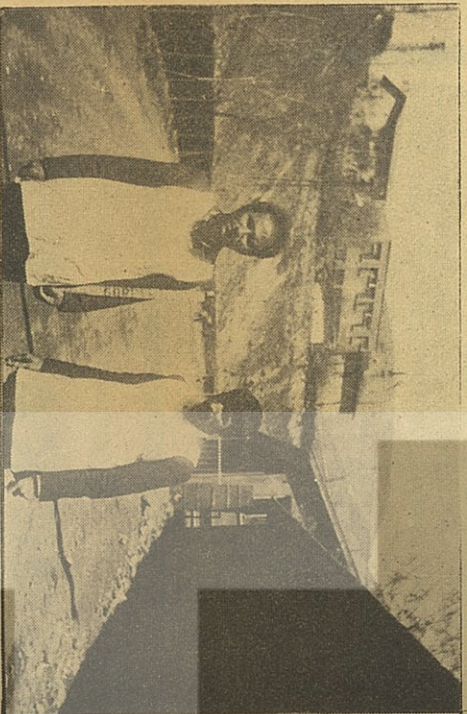
İŞVERENLER İYİ BİLE

İşçiler ve köylüler, Divriği'de faşistlerin mezhep çatışması yaratmak, yoksul ve yurtsuz sınımlı halkı, alevi halka karşı kışkırtarak biçimindeki planlarını bozguna uğrattılar. Grev öncesi ve grev süresine faşistlerin summi halkı, alevi halka saldırtma ve böylesi taban kazama girişimleri nefretle lanetlendi, atılksız teşhir edildi.

İşçiler ve köylüler en çok "Alevi Şimni birleşelim, Div-palete yerleşelim" sloganını attılar. Ayrıca "Herkes iş, köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Kahrolsun Komprador Patron-ağa Dizenli", "Bağımız Türkiye" gibi sloganlar ve pankartlarda grevde yer aldı.

İlk gün grev meydanında 5-6 bin işçi-köylü toplandı. İşçiler ve köylüler, büyük bir coşkuyla kararlılıklarını dile getirdiler, halay çektiler, gelikten bir birlik yaratıldılar.

İşçiler ve köylüler tek vücut halinde ilk gündü heyecan, azim ve kararlılıkla grevi sürdürüyorlar. Grev meydanında davullar, zurnalar çalınıyor, halk, işçisi, köylüsü, kadını, kızını, yaşlısını, genci halay çekiyor, faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı öfke ve kinini biliyor.

H.B.- Grevde gidişinizin sebebi nedir?

C.- Grev 7. dönem toplulu iş sözleşmesinde alınan haklardan bazılarının verilmeysinden doğdu. Yani bu grev bir "hak" grevidir. Çünkü işveren imza attığı haklarımızı vermemiştir. Grev bundan doğdu.

H.B.- Bu verilmege haklarınız nelerdir? Anlatır mısınız?

C.- 7. dönem toplu sözleşme bulunan şu maddelerdir:

a) Madde 23: Yeni işe alınacak olan işçilerle ilgili,

b) Madde 30: Hastahane ile ilgili,

c) Madde 31: Yakaakla ilgili,

d) Madde 36: Kıdem tazminatıyla ilgili,*

f) Madde 35: Disiplin kurultuyla ilgili.

k) Madde 36: Cezalarla ilgili.

H.B.- Bütün bu maddelerin içinde en önemlisi hangisidir?

C.- Bunların içinde en önemlisi 23. maddedir. Çünkü maddeyi ihlal etmekle işveren, yeni açılan Div-pelot Tesislerine MHP ve MSP'li faşistlerle, gericiileri dolduruyor ve sendikamızın onayıyla gerçekleştirilmesi, ayrıca da Divriği yöresinden işsizlere öncelik tanınması konusunda 7. dönem toplu sözleşme bulunan maddede ihlal ederek işleme-ye bulunan yurtsuz işçileri ve yurtsuz Divriği halkının üzerinde faşist baskı kurmak iste-

mektedir. Halbuki 7. dönem toplu sözleşme yer alan işe alınmayla ilgili 23. maddede açıkça şöyle denmektedir:

Madde 23: İşe alınmada öncelik şunlara tanınır:

a) 1962 yılından beri çalışıp ta hizmet süresi fazla olanlara,

b) Ölenlerin çocuklarına,

c) Askerlik için ayrılanlara,

d) Emekli olanların çocuklarına,

e) Divriği hudutları dahilindeki işsizlere.

Burada da açıkca görüldüğü gibi öncelik Divriği halkına tanınıyor. Oysa işveren bunun tam tersi Tokat'tan, Malatya'dan, Amasya'dan vb. Divriği'le hiç ilgisi olmayan faşistleri işe al- di ve işlemeyi faşist- leştirmek istedi.

H.B.- Grev nasıl başladı?

C.- Grev 6.4.1977 tarihinde başladı. Tüm işçilerle birlikte çevre köylüler de devrimci genç- lundular. Karınca karınca bizim başarmız için çalıştılar. Grevimiz düzenli ve disiplinli bir şekilde sürüyor. Birlik ve beraberlik içinde mücadele devam edeceğiz.

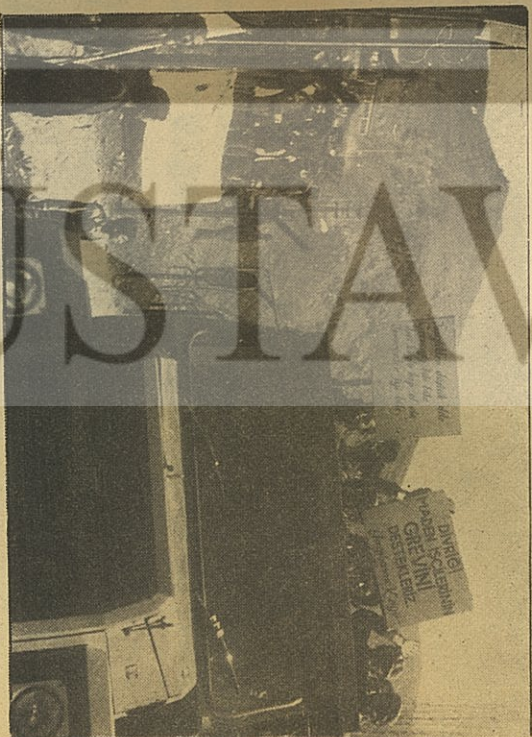
H.B.- Grevden önce bazı kişiler gençlerin grev dışında tutulmasını istedikler. Özellikle de em- cilerimizdeki devrim- cileri halktan ko- parmak için "Bun-

Lar Mao'cu", "Bunlar revimizi kırarak, bozgunculuk ya pacaklar" gibi bazı sözler söylediler. Bu konuda ne diyorunuz?

C.- Önce şunu belirtelim. Faşistler her yerde en ön saflarda mücadele eden gençleri ve devrimcileri halktan koparmak için ilerici gençleri vuruyor, hapse atıyor, ama ne polis kurşunu, ne de zindan korkusu devrimcileri yıldırıyor.

Devrimciler mücade-

leye devam ediyorlar. Bakıyorlar bu durum devrimcileri yıldırıyor, bu sefer de başka bir yola baş vuruyorlar. Devrimcileri halktan koparmak, tecrit etmek istiyorlar, bu amaçla yalan, iftira ve dedikodu yayıyorlar. Ve buna bazı unsurlar da binçli olarak katılıyorlar. İşte bu durumda devrimciler çok dikkatli ve sabırlı davranmalıdırlar. Halka güven vermeli ve onlarla kaynaşmalıdırlar. Güven ve inancın olmadığı yerde hiçbir şey yapılamaz. Bu grevde oldukça güven verdimiz. Çünkü grevden önce bazı art niyetli unsurlar "Bunlar Mao'cu, bunlar bölücüdür", "Grevi kıracaklar" dediler. Ama sizler çok iyi davranmışsınız. Bizlere güven verdimiz. Gece gündüz uyku uyumadan çalıştınız. Size iftira atanlara, size söylediklerini meğer kendileri ya-

pacaklanmış ve önceden yerini hazırlıyorlarmış. Nitekim de grev meydanında "Kurtuluşu kadar sağlam", "Katil oligarşi" vb bölücü ve tekkere sloganlarını atarak huzursuzluk yaratıyorlar. Sizin gâzete satmanıza bile engel olmaya çalıştılar. Kısacası "Hakke düşü, kei götündü".

H.B.- Halkın Birliği'ne siz başka şeyler var mı?

C.- Basın, grevimize ilgisiz kaldı. Ayrıca TRT haber olarak bile vermedi. Binlerce kişinin katıldığı ve Türkiye ekonomisinin % 60'ına katkıda bulunan bu bölgedeki bir grevi elbette halkımıza duyurmak istemeyecektir. Yalnız ilerici geçiş- nen basının susması bizizi şaşırttı.

Bar isteğimiz de şudur: Biz Türk-İş'e bağlıyız. Türk-İş işçi bayramını 24 Temmuz'da yapıyor. Halbuki gerçek işçi bayramı 1 Mayıs'tır. Çünkü 1 Mayıs tüm dünya işçileri için birlik ve mücadele gündür. Sendikamız Cevher-İş bu konuda 1 Mayıs'ı işçi bayramı olarak tanıyan bir karar kabul etmemiştir. Sonuna kadar direneceğiz. Faşistleri dize getireceğiz. Halkın Birliği'ne bağarılır. Sağ olun.

HAKKIMIZI ALACAĞIZ

KAZMA İLE SÖKENLERİZ DUMADAN TER DÖKENLERİZ HER İŞ KOLUNDA BİZ VARIZ HAKKIMIZI ALACAĞIZ...

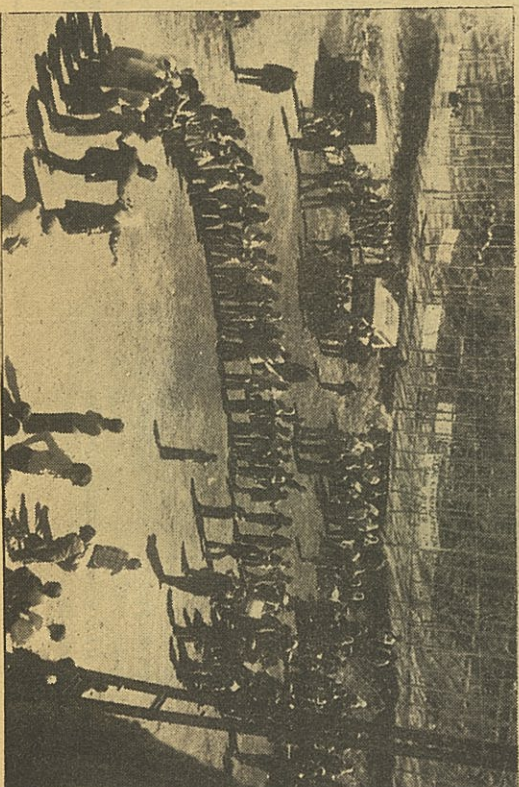
EMEKÇİYE KÖR DİYEMESİN HAKKIMIZI YİYEMESİN ÖNÜMÜZDE DURAMAZSIN HAKKIMIZI ALACAĞIZ....

SÖÇÜKDA TER DÖKERİZ DEMİRLİ-KÖMÜRÜ BİZ SÖKERİZ VATAN İÇİN KAN DÖKERİZ HAKKIMIZI ALACAĞIZ....

GREV KOYDUK YÜZÜMÜZ GÜLDÜ EMERÇİLER BİR YUMURUK OLDU KOMPRADORLARIN BENZİ SOLDU HAKKIMIZI ALACAĞIZ....

DANIŞMANI İŞÇİLERİN ÇİLEÇEK EZİLİMLER BİRLİK OLACAK PATRON-AĞA DÜZEN YIKILACAK HAKKIMIZI ALACAĞIZ.

ASIK DANIŞMANI ÇÜREK

FAŞİST SALDIRI VE TERTİPLERE KARŞI TUNCELİ HALKI TEK BİR YUMRUKOLDU

27 Mart akşamı Tunceli polis karakolunun bahçesine patlayıcı madde atıldı. Bu polis tertiplendiği bir oyundu. Devrimcilere saldırı ve baskıya girmek isteyen polis, halkın tasvip etmediği böyle olay ve eylemler tertipliyerek devrimcilere yapacağı saldırılar karşısında halkın kayıtsız kalmasını sağlamak istedi.

Yapıtığı bu tertibi bahane eden polis, patlama olur olmaz derhal genel bir saldırıya geçti. Sokaklarda halka yayılım, ateşi açtı. Lokanta, bakkaliye, kahvehaneleri, diğer bütün sivil işyerlerini tehdit ederek kapatmak istedi. Sehire bütün giriş çıkış yollarını keserek gelen giden her kişi ve araç didik didik arandı.

4 öğrenci karakola götürülerek işkenceye çekildi ve tutuklandı. Sokaklarda polis halka adı kılıflarla hakaret etti. 29 Mart günü akşam evine gitmekte olan bir YSE işçisi karakola götürülerek işkence yapıldı.

Üst makamlarca planlanan ve polisin uyguladığı, baskı, hakaret, tehdit ve işkenceye karşı halkımızın kararlı direnişi görülmeye başladı. 20 Mart sabahı, YSE işçileri bir arkadaşlarına işkence yapılmasına ve baskılara karşı, valiliğe kadar sessiz bir protesto yürüyüşü yaptılar. Şiddetlerinin ve baskıların durdurulmasını, eğer yapılmazsa daha fazla mücadele edeceklerini söylediler.

Polisin baskı ve hakaretleri devam etti. Devam eden baskılara karşı, TÖB-DBR, TÜS DFR, TBP, CHP ve Tunceli gençliği tarafından halkın geniş kesiminin de katıldığı bir salon toplantısı yapıldı. Bu toplantıda; polis baskı ve terörü lanetlendi. Bu baskı ve teröre ve tertiplenen oyunlara karşı işçilerin, öğrencilerin, öğretmenlerin, memur

ların esnaf ve bakkalların, lokantacı, kahveci, soförlerin, bütün halkın topluca direnmesi denimsendi. Üst makamlar ve polis le işbirliği yapan yerli muhbir ve ajanların, 71'den beri halka ve devrimcilere büyük zararlar veren bu hainlerin halk tarafından lanetlenmesi, teccit edilmesi istendi.

31 Mart günü yapılan bu toplantıdan bir-iki saat sonra yani akşam 7 dolaylarında) tekrar İş Bankası önüne patlayıcı madde atıldı. Bunu tertipliyen yine polistti. Polis böylelikle baskı ve saldırılara karşı direnme kararı alan halkı bu mücadelede dayanmadan vazgeçirmeye, olayların "bir avuç kişiyle kendi arasında olduğu" vadedemeye çalışıyor ve Tunceli halkının bu mücadeleyi dayanışmasını bozmaya çalışıyor.

Bu ikinci patlamadan sonra Vali Kemal Bozdağ komutasında polisler karşıda ve sokaklarda daha azgın bir saldırıya geçtiler. Yollardan geçen bütün halk arandı. Evlere baskınlar yapıldı. Kahveler, lokantalar basıldı. Bütün işyerlerinin kapatılması emredildi. Hakaretler yapıldı. Halk katpatma emrine ve baskılara boyun eğmedi, karşı çıktı. Polis karşı çıkan halka silah ve copla saldırdı. Huzur Lokantası'nda vali ve polisler silahlarını çekerek, Tunceli Asliye Hukuk Hakimî Karar **Erkan** ve diğerlerini e-cop ve tekmelerle saldırdılar. Hakimiler yerlerde sürükliyerek karakola götürdüler ve sabaha kadar işkence yaptılar.

VALİ VE POLİSİN OYUN VE SALDIRILARI BOZULUYOR, HALKIN TOPLU DİRENİŞİ YÜKSELİYOR

Bu baskı ve tertiplere, hakaretlere karşı halkımızın toplu direnişi başladı.

hizmet yanlıs olduğu için katılımınız dediler. Orta yolcular hareket katılmayınca 6 Nisan' da saat 9 sıralarında tüm esnaf ve zanaatkarlara Tunceli'deki olayı protesto amacı ile bir ştre iş yerlerinizi kapatmalıdır misiniz, bu hareketi desteklemiyorsunuz dedik. Halk bu eylemi kararlıklarla desteklediklerini belirterek şöyle söylediler; "Tabii, bu hareketi sonuna kadar destekleriz, bu harekette bulunduğunuz için çok sevindik ve kararlılık ile destekleriz". Halkın da katıldığı bu yürüyüş Hozat sokaklarını gınlattı. Bu sırada polis ve jandarma yürüten halkı jandarmaya aldılar. Ama halkın sınıflara karşı kin ve nefretle dolu olan halka polis ve jandarma "sizi vurunuz kapırdamayan" diye bağırıyor. Bu durumda halkımız po-

lis çemberini kırarak şu sloganları atarak yürüdü; "Yaşasın Tunceli halkının Direnişi!", "Doğru da Millî Zülme Son!", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm!", yürüyüş bittikten sonra halk dağıldı. Bütün işyerleri de kapatılmıştı. Ancak derse girmeyen ortaokul öğrencilerini, orta yolcular saat 13 sıralarında derse girmeye zorlamışlar. Dışardan okula giden bir grup orta yolcu ve orta yolcu siyasetini savunan iki okul yöneticisi derse girmeyen kardeşlerimize saldırmışlardı.

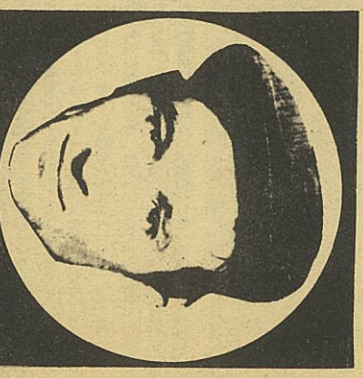
Daha sonra olay okulu dışına sığmıyordu, caddeye geçen 3 devrimci arkadaşlarımız da, o saldırganların saldırısına uğramışlardı, öte taraftan olayı yatıştırmaya koğan devrimcilere ve halka taş ve sopayla saldırdılar. Bir kaç arkadaşımız yaralanmıştı. Daha sonra o-

Orta yolcular devrimcilere saldırdı

lay Hozat Kız Lisesi'ne sığırdı. Kız Lisesi'nde boykot yapan devrimci kız arkadaşların direnişlerini kırtma amacı ile okulda okuyan faşist kız ve orta yolcular tarafından boykot kırılmıştı. Bu sırada direnen kız arkadaşlarının üzerine erkek orta yolcular saldıarak kız arkadaşları dövmüşlerdi. Daha sonra Kız Lisesi'nde çıkan olaylardan dolayı okulda ve iller toplantısı yapılmıştı. Okuldaki olayları doğru şekilde anlatan bir öğretmen arkadaş toplantıdan çıkıp eve gidirken mahalle arasında bir sokakta 10 kişilik bir grubun saldırısına uğramış ve kıyasıyla dövmüştü. Devrimci Gençlik taraftarları yayınladıkları bir bildiride, "Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Halkın Gücü ve Halkın Yolu siyasetleri oligarşinin sol içindeki uzantılarıdır. Bunlar zorla bakkal dükkanlarını kapatmışlar. Halk bu hareketin yapılmasını istemiyor" diye yazdılar. Kız arkadaşlarımız da ağza gelmeyen kütüfleri bildirdilerinde şöyle ifade etmişlerdi; "Şark dansözleride kız arkadaşlarımızı saldırdılar". Bundan sonra halk toplantısı yapıldı. Orta yolcular toplantıya gelmediler, sonra halkla beraber biz onların durumlarını yere getirmiştik. Toplantıda halktan kişiler düşüncelerini şu ke-

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!
KAHROLSUN DEVRİMCİLERE VE HALKA SALDIRANLARA!
YAŞASIN TUNCELİ HALKININ YİĞİT MÜCADELESİ!

HOZAT'TAN BİR GRUP HALKIN BİRLİĞİ TARAFIARI PROLETER DEVRİMCİ

Ser verip sır vermeyen bir yigit

İbrahim KAYPAKKAVA'nın hayat ve mücadelesi

NİHAZ BEHRAM

Doğum: CEMMAY
Çağdaş - İst.
MAY YAYINLARI

2. Tunceli'deki olay bitiriciler arasında olmuştuk (yani savcı ile hakim) arasında çıkmış, bizi ne ilgilendirir? Bu

Türkiye'de faşizm vardır. Tunceli'de faşistler halka saldırımlar ne yapalım o zaman her gün devrimciler ölüyor. Her gün eylem mi koyalım.

Orta yolcular hareket katılmayınca 6 Nisan' da saat 9 sıralarında tüm esnaf ve zanaatkarlara Tunceli'deki olayı protesto amacı ile bir ştre iş yerlerinizi kapatmalıdır misiniz, bu hareketi desteklemiyorsunuz dedik. Halk bu eylemi kararlıklarla desteklediklerini belirterek şöyle söylediler; "Tabii, bu hareketi sonuna kadar destekleriz, bu harekette bulunduğunuz için çok sevindik ve kararlılık ile destekleriz". Halkın da katıldığı bu yürüyüş Hozat sokaklarını gınlattı. Bu sırada polis ve jandarma yürüten halkı jandarmaya aldılar. Ama halkın sınıflara karşı kin ve nefretle dolu olan halka polis ve jandarma "sizi vurunuz kapırdamayan" diye bağırıyor. Bu durumda halkımız po-

KAPİTALİZMİN HAKİMİYETİ İLE İLGİLİ MARKSİZMİN ÖLÇÜTLERİ NEDİR?

Daha önceki sayılarımızda yer alan eleştirilerimizde, Aydınlık'ın yarı-feodal yapı ile ilgili tanımını vermiş, bu konudaki görüşlerini kısaca eleştirmişti. Bu eleştirilerimizde belirttiğimiz gibi, Aydınlık, ekonomik yapının iki gelişik unsurundan hangisinin; kapitalizmin mi, feodalizmin mi gelişikinin esas yönünü oluşturduğu meselesini karanlıkta bırakmaktadır. Ele almak zorunda kaldığı bazı somut olguları ise inanınılmaz ölçüde ters yorumlayarak, zaman zaman tahrif ederek, dogmatik teorisini kurtarmaya çalışmaktadır.

Marksizmin temellerinden birisini oluşturan, Marksist ekonomi-politik biliminin (ki sadece Marksist ekonomi-politik bilim adıyla anılmaya layıktır) bütün bilimlerde olduğu gibi, bu türden belirsizliklerle, karanlıklarla ilişikisi yoktur. Marksist ekonomipolitik, bütün diğer konulara olduğu gibi, kapitalizmin mi, feodalizmin mi hakim olduğu meselesine de bilim kesiniğiyle cevap verir. Marksist olduğunu iddia eden herkesin bu konuda yapması gereken Marksist teorinin kapitalizmin hakimiyeti ile ilgili temel ölçütlerini kendi anlayışına uygun olarak ortaya koymak ve somut gerçeki yansıtan verileri bu ölçütlere uygun bir biçimde değerlendirecek sonuçlara varmaktır. Kişinin Marksizmi kavrayışı ve olgulara doğru bir şekilde uygulayışı ölçüsünde doğru sonuçlara varması mümkün olur. Ama şuansı muhakkaktır: Marksizme bağlı kalmak ve gerçekten doğruya ulaşmak isteyen, bu alanda samimi bir çaba sarfeden herkes, bu Marksist metodu uygulamak zorundadır. Kişinin varacağı sonuçların doğru, ya da yanlış olması biriyana, Marksist olduğu iddiasında, olan bir çalışmanın ilk şartı budur.

Aydınlık'ın böyle bir çaba içinde olmadığını belirtmiştik. Bu yazımızda, önce kapitalizmin hakimiyeti ile ilgili temel Marksist ölçütleri ortaya koyacak, daha sonra bu ölçütlere dayanarak Türkiye'nin somut şartları üzerine Aydınlık'ın söylediği sözleri inceleyecek, ve bu sözlerin anlamını göstereceğiz.

Her şeyden önce, feodal ekonominin temel özelliklerini ortaya koymamız böylece feodal ekonominin nasıl bir ekonomik sistem olduğu sorununun açıklığa kavuşturulması gerekir. Bu konuda Lenin'e başvurmalıyız. "Angarya (Rusça:Barışçına) iktisadi değişim iktisat sistemi işte budur. Bu sistemin varlığı, açıklar ki, aşağıdaki şu zorunlu koşulları öngörür: birincisi, doğal ekonominin hakimiyeti. Feodal malikane, kendi kendini yöneten, kendi içine kapalı, dış dünya ile ilişikisi çok az olan bir varlık olmalıdır. İkincisi, serfiliğin son döneminde gelişen, toprak beyleri tarafından satış için tahıl üretimi daha şimdiden eski rejimin yıkıldığını müdelmektedir. Üçüncüsü, böyle bir iktisat için tahıl üretimi daha şimdiden eski rejimin yıkıldığını müdelmektedir. İkincisi, böyle bir iktisat, doğrudan üreticiler genel olarak üretim araçlarının özel olarak da toprağın dağıtılmasını ve aksi takdirde toprak beylerine, işçi sağlanması güvence altında olmayacağından, bu üreticinin toprağa bağlanmasını gerektiriyordu. O halde angarya iktisadında ve kapitalist iktisat koşullarında, artı-ürün elde etme yöntemleri, tamamen birbirinin karşıtıdır: birincisi, üreticiler toprak sahiplerini temel olarak, ikinci ise, üreticinin topraktan koparılmasını dayandır. Üçüncüsü, böyle bir iktisat sisteminin bir koşulu da, köylünün toprak beyine kişisel bağımlılığıdır. Eğer toprak beyi köylünün kişiliği üzerine doğrudan güç sahibi olmasaydı, bir parça toprağına sahip ve kendi çiftliğini işleten bir adamı, kendisi için çalışmaya zorlamazdı. Dolayısıyla, bu iktisadi rejimi tanımlarken Marx'ın dediği gibi, 'iktisadi baskı dışında baskı' gerekliliği (ve yukarıda daha öncede belirttiği gibi, Marx bunu emek-rant kateforisine dahil ediyordu; Das Kapital, 111, 2, 234). Bu zorlama köylünün serf olma

durumundan, toplumsal mevkilerde hak sahibi olmayışına kadar uzanan, çok çeşitli biçim ve derecelerde olabilir. Dördüncüsü ve sonuncusu, tanımlanan bu iktisat sisteminin bir koşulu ve sonucu da, tekniğin son derece düşük ve durgun halidir, çünkü, çiftçilik, yoksulluğun ezdiği ve kişisel bağımlılık ve cehaletin alçalttığı, küçük köylülerin elindedir. (Lenin, Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi, s.169-170)

İşte feodal ekonomik sistemin temel özellikleri bunlardır. Peki, kapitalizmin temel özellikleri nelerdir? Bu soruya cevabı Marx'a dayanarak kapitalizmin temel niteliklerini açıklayan Lenin veriyor.

"Marx'ın görüşüne göre, kapitalizmin temel nitelikleri şunlardır: 1-Üretimin genel şekli olarak ticari mamul üretimi sosyal üretimin çeşitli teşkilat şekillerinde ticaret eşyası şeklini alır, ama, emek üretiminin bu şekli kapitalist üretimle ancak genel hale gelmiştir, bu şekil artık ne bir icstisnadır, ne bağimsız bir olaydır, ne de arizi bir şeydir. Kapitalizmin ikinci niteliği budur: 2-Valınız emeğin üretimi olan şey, ticaret eşyası şekli olmakla kalmaz, emeğin kendisi de yani insanın emek gücü de bir ticaret eşyası haline gelir. Emeğin ticaret eşyası şeklinin gelişme derecesi, kapitalizmin gelişme derecesine işaret eder" (Lenin, Halkçı İktisat, s. 151)

Lenin'in bu eserinin çevirisinde kullanılan terimlerin, genellikle kullanılan terimlerden farklı olduğunu dikkate alarak kısaca özetleyelim. Kapitalizmin temel nitelikleri şunlardır: a) Meta üretiminin arzı olmaktan çıkıp, yani insanın işgücünün de meta haline gelmesi, işgücünün meta haline gelişindeki gelişme derecesi, kapitalizmin gelişme derecesini gösterir.

Yarı-feodal ekonomi sisteminin temel özelliklerini de Lenin'den öğrenelim. Burada hemen şunu belirtelim: Lenin yarı-feodal ekonomisini, emek-hizmeti sistemi terimiyle ifade etmektedir.

"Geçici bir döneme özgü sayısız türde biçimlere sahip olan çağdaş toprak beyi tarımı çok çeşitli birleşimler halinde iki ana sistemden ibarettir. emek-hizmeti sistemi ve kapitalist sistem. Birinci sistem, toprak beyine ait toprakların, komşu köylülere ait aletlerle ekilmesidir. (Ödeme, ister işe göre ücretteki gibi para olarak, ister yarıca olarak olduğu gibi ürün olarak, ödemenin biçimi, bu sistemin temel niteliğini değiştirmez. Bu, doğrudan doğruya, angarya iktisadının bir kalıntısıdır, ve angarya iktisadının yukarıda açıklanan, iktisadi niteliklerini, hemen hemen tümüyle, emek-hizmeti sistemine uygulanabilmektedir (tek istisna, emek-hizmeti sisteminin biçimlerinden birinde, angarya iktisadının koşullarından birinin yok olmasıdır, yani işe göre ücretle, emeğin karşılığı aynı olarak değil para olarak verilmektedir)." (Lenin, Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi, s.172)

"Yukarıda anlatılanlardan bugünkü toprakbeyi tarımında uygulanan biçimlerle, emek-hizmetinin iki tipe ayrılması gerektiği sonucunu çıkar: (1) ancak emek hayvanlarına ve aletlere sahip i bir köylü çiftçinin yapacağı emek-hizmeti (örneğin 'dönem desiyatın ekimi saban süme vb.) ve (2) hiç alete sahip olmayan bir kır proletaryasının yapabileceği emek-hizmeti (örneğin yolma, biçme, yığma, harmanlama vb.) Açıkta ki, gerek köylü, gerekse toprakbeyi tarımı için, birinci ve ikinci tip emek hizmeti karşıt anlamı taşıyor ve sonuncu tip, hiç sezilmeyen bir dizi geçişlerle kapitalizmle kaynaşarak, doğrudan doğruya kapitalizme geçişi oluşturur" (a.g.e. s.181-182)

Mao Zedung'da yarı-feodal, sömütge ve yarı-sömütge çin ile ilgili olarak şunları söylüyor.

"(1) Feodal zamanların kendine yeterli tabii ekonominin temelleri yıkılmıştır; fakat feodal sömütge sisteminin temeli olan, köylülerin toprakçısı sınıfı tarafından sömütmesi hem olduğu gibi korunmuş hem de bu sömüt, komprador ve tefeci sermayesinin sömütüne da sıkı sıkıya bağlı olduğundan, çin'in sosyal ve iktisadi hayatını açıkça hakimiyeti altında tutmaya devam etmiştir" (Mao Zedung, Seçme Eserler, C.11.s. 312)

Ustaların bütün uzunluğuna rağmen, meselenin açık seçik kavranması bakımından ak tarmayı zorunlu gördüğümüz bu pasajlarına dayanarak şu noktaya vardığımızı kabul edebiliriz.

Doğal ekonominin hakimiyetinin, üreticiler köylünün toprağına bağlanmasının, üreticiler köylünün feodale kişisel bağımlılığının (iktisadi baskı dışında baskısının varlığının) düşük ve durgun tekniğin temel niteliklerini oluşturduğu feodal iktisada, bu temel nitelikleri sarılamasına rağmen temel nitelikleriyle hemen tümüyle benzeyen (sarılımasına rağmen temelleri korunan), temel niteliklerinde sadece gelişen meta ekonomisinin etkisiyle, işe göre ücretle karşılığın para olarak verilmesi (o da bir biçiminde) farklılığını gösteren yarı-feodal iktisadın, yoksa meta üretiminin genel hale gelmesi ve işgücünün meta haline gelmesinin temel niteliklerini oluşturduğu kapitalizmin mi hakim olduğu sorusuna nasıl cevap verilmesi gerektiği sorusuna artık geçebiliriz.

Buraya kadar söylenenlerden ortaya çıkan şudur; Yarı-feodal sistemin hakim olduğunun savunan herkes, değişikliğe uğramasına rağmen temelleri korunan feodal sistemin bu temellerinin muhafaza edildiğini ve toplumsal ekonomi sisteminin bütününde hakim durumda olduğunu ortaya koymak zorundadır. Ya da aynı anlama gelmek üzere, kapitalizmin temel niteliklerinin toplumsal ekonomi sisteminin bütününde belirleyici duruma gelmediğini ispatlamak zorundadır. Elbette kapitalizmin hakim olduğu görüşünde olan herkes de bunun tersini yapmak zorundadır. Kısacası ekonominin temel özelliklerini, bu özellikleri gösteren verilere dayanılarak değerlendirmek ve sonuçlara varılmak zorundadır. Ekonomik yapı hakkında görüş belirten herkes, böyle bir çalışmaya yürütmeksizin keyfi sözler eder ve ele aldığı verileri keyfi bir biçimde değerlendirir, karanlıkta kurşun sıkıktan ve böylece çıkardığı sesle bir şeyler yaptığını izlenimini vermektense başka birşey yapmaz. Böylece bir çalışmanın bilimle, devrimci çalışmayla ilişikisi olamaz.

Türkiye'de kapitalizmin gelişmesini incelemek esas olarak Türkiye'de kapitalizm için bir iç pazarın oluşumu sürecini incelemek demektir. Burada, kapitalizmin komprador karakterinde oluşu devrim önceli bir görev komprador kapitalizminin tasfiye görevi yükler; ancak kapitalizmin hakimiyeti ile ilgili evrensel doğruları ortadan kaldırmak. Türkiye'de kapitalizmin gelişme süreci, esas olarak komprador kapitalizmin gelişme sürecidir ve kapitalizmin bu niteliği sürecin oluşumuna özellikle, iş dinamiğiyle kapitalist gelişmeyi yaşayan ülkelerdeki kapitalist gelişme sürecinden farklılıklar kazandırır. Bu noktayı göz önünde tutmamız iç pazarın oluşum sürecinin incelenmesi görevini belirtmemizi engellemez. Çünkü bir iç pazarın oluşumu, ekonomimizin ve toplumun değişik kesimlerinde Marksizmin belirlediği değişiklikler yaratmadan gerçekleşemez.

Bu noktada Aydınlık'ın Marksist metod-

SINIF

HALKIN SESİ'nin ŞEÇİM SİYASETİ
İŞBİRLİĞİNİN YENİ KANITIDIR

Seçim ortamının getirdiği siyasi hareketlilik halk saflarındaki siyasi kuvvetleri tavır almaya zorlamakta, safların ayrışmasına hız vermektedir. Bazıları hoşlanmasa da "aynılar aynı yerde, ayrılar ayrı yerde" kımelenmektedir. Marksizm- Leninizm ile oportünizm arasındaki farkı görmemek için gözlerini kapayanlara, hayatın hareketli akışının beraberinde getirdiği gerçekleri "çok acı" gelsede, uyarıcı bir ders olmalıdır.

Proleter devrimciler seçimlerde izleyecekleri siyaseti, halkı oy vermeye çağırarakları platformlarını ilan ettiler. Aslında bu yeni ilan edilen, gelip geçici bir platform... değildir. Çünkü proleter devrimciler için seçimler için "apayrı", "yepyeni" platformları olmaz. Asgari program temelinde şekillenen bugünkü şartlardaki özel programımız veya başka bir deyişle bugünkü şartlara uyulanmış asgari programımız, seçimlerde bayraklaştıracağımız platformun ta kendisidir.

Parlamentar devrimciler proleter devrimciler için önemli olan uzlaşmalar yoluyla koltuk karpmak değildir. Önemli olan, seçim ortamından yararlanarak kitlelere seslenmek, siyasi gerçekleri ortaya sermek, temel şartlarımızın kitleler içinde güçlü bir yan ki bulmasını gerçekleştirmektir. Proleter devrimciler mutlaklaşmadan, esas hale getirmeden, parlamentere müddetle biçimini, hedeflerine varmak için kullanırlar. Bu müddetle elde edilecek koltuklar, kitlelerin siyasi bilincini geliştirmeye, üst düzeyi çıkartmaya, demokratik halk mücadalesine yarayacağı için ve bunların gerçekleşmesine hizmet ettiği ölçüde önemlidir.

Halkın Sesi, 102. sayısında "seçimlerin zamanını bile dış ekenler belirliyor" 103. sayısında da "seçimler" başlıklı yazılarla yaklaşan seçimlere bakışını ve tavrını ortaya koymuştur. Halkın Sesi'nin seçimlere yaklaşımı elbette onun genelde izlediği siyasetten farklı ve bu siyasete aykırı değildir. Bu sebeple Halkın Sesi'nin seçimler konusunda ki reformcu tavrını simgeleyen sözkonusu yazılarda vaaz edilen görüşlerin eleştirisi aslında geniş bir muhtevayı kapsamaktadır. Ancak konunun güncelliği ve pratikliği acilen ele alınmasında zorunlu kılmaktadır.

Marksist-Leninist bir hareket siyasetlerini, objektif gerçeklere, objektif gerçeklerin doğru tahlillerine dayandırır. Doğru tahlillere dayanan, yanlış siyasetler kitlelerin bilincini karartır ve hedef şarttır. Seçim dönemi gibi geniş kitlelerin siyasete daha fazla ilgi duyduğu mevcut şartlarda, proleter devrimci siyasetin bayraklaştırılması, her türden yabancı akımın mahkum edilmesi, daha büyük önem taşımaktadır. Proleteryanın seçimlerde ki bağımsız tavrının yüceltilmesi, proleterya adına ortaya çıkarak hakim sınıflara kuşruk olmayı vaaz eden reformculuğun iğrenç ikiyüzlülüğüni sergilemekten geçer.

Halkın Sesi Ege, Kıbrıs gibi bırakım dış sorunları sıralıyarak, "işte bugün hakim sınıfların geniş kesimlerinin seçimlerde çözüm aradıkları sorunların temelinde bu gelişmeler yatmaktadır" (Halkın Sesi, s.102) diye yazmaktadır. Şurası bir gerçek ki, hakim sınıfları seçimlere iten sebepler içinde sözkonusu dış sorunlarda kuşkusuz önemli yer tutmaktadır. Ancak Halkın Sesi'nin söylediği daha farklıdır. O, bu dış sorunlar hakim sınıfları seçimlere iten esas ve temel etkindir diyor. Halkın Sesi geniş halk kitlelerinin faşizme ve sosyal-faşizme karşı yükselen mücadalesine gözlerini kapıyor; Her türlü zorbalığa, zulme karşı gerilemeyen halk mücadalesinin hakim sınıfları seçimlere iten sebeplerini bağında geldiğini görmüyor. Zaten sözkonusu yazıda, halkın yükselen mücadalesinden, bunun hakim sınıfları seçimlere iten sebepler içindeki yerinden tek kelimeyle olsun bahsedilmemiştir. Türkiye'de yaşayan, dünyaya sınıf mücadalesi açısından bakan herkes, hakim sınıfların geniş kesimlerinin seçimlerle gözüm radıkları sorunların temelinde halkın yükselen mücadalesini bastırarak yattığını görür. Faşist diktatörlük ve sosyal-faşizm ile geniş halk kitleleri arasındaki, her-

geçen gün daha da şiddetlenen gelişkinin tüm diğer gelişmeleri etkileyip belirlediği gün kadar açık bir gerçektir. Halkın Sesi ise, tayin edici olan iki süper devlet halkımız arasında ki gelişkidir diyor. Ama yazıda ortaya koydukları ile aslında dayın edici olarak gördüğü gelişkinin hakim sınıflarla iki süper devlet arasındaki zamana bile dış etkenler belirliyor" sözünün altındaki gerek budur. Oysa gerek hakim sınıflar arasındaki uzlaşmaz gelişmeleri keskinleştiren en önemli etken halkın yükselen mücadalesidir; faşizm ve sosyal-faşizm ile halk kitleleri arasındaki gelişkinin keskinleşmesidir. İki süper devletle halkımız arasındaki gelişkiyi de belirleyen bu gelişkidir. Gerçeklere değer veriyorsak, şöyle bir etrafımıza bakalım, iki süper devletle halkımız arasındaki gelişkinin hangi temelde, neye bağlı olarak gelişkinin görünmez zor alınyacaktır: Halkın Sesi'nin anlattığı gibi noktada budur. Sınıf uzlaşmasının bayraklarını yaparlar elbette bunu anlayamazlar.

Bugün Türkiye'de halkın mücadalesi halk demokrasisi temelinde, bu mihverde yükseliyor. Yani mücadale faşizm ve sosyal-faşizm ile geniş halk kitleleri arasındaki gelişki temelinde yükseliyor. Bu sebeple proleter devrimcilerin seçimlerde bayraklaş tıracakları devrimci programın temelini, özünü halk demokrasisinin istemleri; faşist diktatörlüğün yıkılması, sosyal-faşist gelişimin önlenmesi demokratik halk iktidarının kurulması teşkil edecektir. Bunu inkar eden, buna sırt çeviren her program, halkın menfaatlerini dile getirmeyen, hal-halkın mücadalesini reformcu, revizyonist ve liberal kanallara akıtılamaya hizmet eden ve bu niteliklerde bir program olarak damgalanmaya layıktır.

Halkın Sesi'nin halkı oy vermeye çağıracağı program ise birakalım tutarlı demokrasiliği, tutarlı yurtseverliği bile ifade etmekten uzaktır.

Merkezi görev bağımsızlığı savunmaktadır diyen Halkın Sesi'nin 3 maddeli programının en önemli, en enalıcı maddesi, birinci maddedir. Bu madde "iki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını savunmak" (Halkın Sesi, s.103) tir.

Oportünizmin önemli bir özelliği, mutlaklıktır. Halkın Sesi sınıf işbirliği siyasetini bu maddenin muğlak formülasyonu ile gizlemeye yeltmektedir. Bağımsızlığı savunmak ne anlama gelmektedir? "Orduyu parçalamak ve zayıflatmak" gibi "milli savunmamıza", "yurt savunmasına" zararlı siyaset izlemeyeceğine yemin eden Halkın Sesi'nin dilinde "bağımsızlığı savunmanın" tek anlamı vardır. O da devlet bağımsızlığını savunmaktır. Halkın Sesi, "Türkiye'nin bağımsızlığını savunmak" derken, Türkiye'nin sömürge edildiği bir yarı-sömürge olmasından dolayı varolan görünüşteki bağımsızlığını; devlet bağımsızlığını, iki süper devlet ve özellikle Rus Yeni Çarlarına, onların saldırtı ve sömürgeleştirme, girişimlerine karşı savunmayı kastetmektedir.

Zaten aynı yazıda; 103. sayıdaki "seçimler" yazısında Halkın Sesi bunu şöyle ifade ediyor: "... Bugün de ülkemizin bağımsızlığını iki süper devlete karşı savunmak ve özellikle Rus Yeni Çarlarından gelebilecek bir saldırıya şimdiden hazırlanmak görevi önümüzde durmaktadır. "

Demek ki "bağımsızlığı savunmak", özellikle ve esas olarak Yeni Çarlarla karşı-türkiye'nin devlet bağımsızlığını savunmak demekmiş. Bu bağımsızlık anlayışı, proleter devrimcilik iddiasıyla ortaya çıkan Halkın Sesi gibi "güzide" bir siyasi akım için birer "ileri" sayılmaz mı?

Proleter devrimciler elbette ülkemizi sömürgeleştirmeye, devlet bağımsızlığında yoketmeye yeltenen emperyalist saldırganlara karşı çıkarlar. Devlet bağımsızlığını korumak için mücadale de ederler. Ancak bağımsızlık anlayışlarını devlet bağımsızlığına koruma üzerine inşa etmezler. Proleter devrimciler ülkemizi sömürgeleştirmeye, görüşündeki bağımsızlığı da ortadan kaldırmaya çabalayan emperyalist güçlere karşı mü-

cadele ederlerken de, bağımsızlık anlayışlarının esas muhtevasını devlet bağımsızlığını görünüşteki bir bağımsızlığın yarı-sömürgeci savunmak değil, her türlü emperyalist sömür, baskı ve tahakkümü kökten kazıyarak gerçek bağımsızlığı kazanmaktır. Buda ancak millî demokratik halk devrimi yolunda cesaretle ilerlendiğinde başarılabılır. Bugün de proleter devrimcilerin bağımsızlık anlayışının esası mevcut "bağımsızlığı" savunmak değildir. Proleter devrimcilerin görevi, görünüşteki bağımsızlık la kitleleri avuttandan, bu "bağımsızlığın" olanca sahteliğini kitlelere açıklamak, onları yarı-sömürge yapıyı parçalamak yolunda emperyalizme bugün özellikle iki süper devlet ve onların sadık işçileri faşistlere ve sosyal faşistlere karşı kararlı mücadaleye seter ber etmektir. Yani bugün bizim bağımsızlık anlayışımızın esasını, iki süper devlete karşı mevcut "bağımsızlığı" savunmak değil, yarı-sömürge yapının tasfiyesi oluşturmaktır. Ve bugün ülkemizin bağımsızlığını gerçekleştirmeye mücadalesi faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal-faşist gelişmeyi önleme, demokratik halk iktidarını kurma mücadalesinden geçer. Halkın Sesi yarı-sömürge yapının tasfiyesinden, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ve bugün özellikle iki süper devletin sömür ve tahakkümüne son vererek ülkemizin bağımsızlığını gerçekleştirmekten söz etmiyor. Halkın Sesi'nin savunduğu bağımsızlık anlayışı hakim sınıflar için kabul edilemez değildir. Halkın Sesi Mustafa Kemal'in bağımsızlık anlayışından daha ilerisini savunmuyor. Sömürgeleştirmeye karşı çıkıyor ama yarı-sömürge yapıyı parçalamaya yönelmiyor. Halkın Sesi açıkça faşistlere karşı, faşist diktatörlüğe karşı bu kuvvetleri yıkmak için değil, Rus sosyal-emperyalistleriyle uzlaştıkları için mücadale ettiğini yazıyor. 6 sene önce PDA'da "faşizme karşı mücadale iktidar mücadalesi değildir" diye yazıldığını hatırlayacak olursak, aradan geçen yılların fazla bir şey değişirmediği görülecektir. Değişen tek şey hakim sınıflarla işbirliği yolunda atılan hızlı adımlardır. Halkın Sesi halkı oy vermeye çağırdığı "devrimci", "halkın temel talepleri"ni içeren programında, faşist diktatörlüğün yıkılması, sosyal-faşist gelişimin önlenmesi; demokratik halk iktidarının kurulması sorununa bu ilgisizlik tesadüf değil, sınıf işbirliğinin ta kendisidir. Faşist diktatörlüğe karşı, onu yıkmak için değil, Rus sosyal-emperyalistlerine karşı daha tutarlı tavrı almaları için "mücadale" eden Halkın Sesi'nin bu gidişle, Halk kitlelerinin genişleyen demokratik halk iktidarı mücadalesine "millî birliği zedeliyor" "40 milyon Yenî Çarlara karşı yeküdüit olmasını önüyor" diye karşı çıkması, "bağımsızlığı" savunmak için iç barış tesis etmek gerek ki "teorisini ortaya sürmesi şaşırtıcı olmayacaktır.

Çeşitli siyasi akımların seçimlerde belirledikleri tavrırları, kitlelere onların nitelikleri hakkında fikir verecektir. Halkın Sesi'nin iktidar meselesine hiç yer vermediği programı, kitlelere onun devrimden vazgeçmiş reformcu bir siyaseti temsil ettiğini gösterecektir. Halkın Sesi hakim sınıflarla eklele "bağımsızlığı savunurken", topkır meselesiyle ilgili sözler sarfetmekten de geri durmuyor. Ama hemen belirtelim ki Halkın Sesi'nin "toprak devriminden taviz vermeme" sözkonusu değildir" sözü çok kaba bir aldatmacadır. Programına faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal-faşist gelişmeyi önleme, demokratik halk iktidarını kurma yani kısaca iktidar sorununu koymayan, faşistlere onları yıkmak için değil, Sovyet sosyal-emperyalizmine daha kararlı tavrı savunmaları için karşı çıkan, "proleter devrimcilerin bugünkü siyaseti ordunun parçalanması ve zayıflatılması amacı taşınıyor" (Aydanlık, Sayı.72, s.19) diye bilenen bir siyasi akımın "toprak devrimden taviz vermemiz sözkonusu değildir" demesi iki yüzlülükten başka birşey olamaz. Bugün siyaseti "ordunun parçalanması ve zayıflatılmasını" amaçlamayan bir akım toprak devriminden vazgeçmiş demektir. Programına faşist diktatörlüğü yıkmak ve sosyal-faşist gelişmeyi önlemeyi koymayan bir siyasi akım toprak devriminden vazgeçmiş demektir, tutarlı demokrat sayılmaz. Zaten Halkın Sesi, progra-

HALKIN KURTULUŞU , HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN YOLU'nun Ortak Açıklaması

Kitle eylemleri ve devrimci proletaryanın tavrı üzerine

Devrimci proletaryanın her somut eylemi, yığınları siyasi bakımdan eğitmenin, onları öncüden saflarına kazandırarak devrimin temel hedefleri doğrultusunda seferber etmenin bir aracı; proletaryanın hem kendisini, hem de müttefiklerini örgütleyebilmesi yolunda bir adım olmalıdır.

Devrimci proletaryanın, devrimin temel sloganlarını yığınlara mal emesinin en etkili, belki de en önemli yollarından bir tanesi de kitle eylemleridir.

Kitlelerin acil ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerini gerçekleştirme doğrultusunda mücadele atıldığı, fakat örgütsüz ve öndersiz olduğu günümüzde, her kitle eylemi, reformistlerin ve revizyonistlerin kitleler üzerindeki etkinliğinin kırılması için bir aracı olabileceği gibi, aynı zamanda, öncü ile yığınlar arasındaki organik bağın pekişmesi yolunda ileri bir adım olabilir.

Devrimci proletaryanın, bugüne kadar, her türlü kitle eylemindeki genel tavrının, bu genel siyasi perspektiften kaynaklandığını söyleyemeyiz.

Bu ilkeli olmayan tavırlar, birçok eylemde, ya her türlü tavrı reddedecek kadar 'sol', ya da burjuvazinin geçitli kesimlerinin genel siyasetine tabi olacak kadar 'sağ' bir şekilde kendini göstermiştir.

Proleter devrimciler, bugünkü şartlarda bu tip ilkesiz tavırları öncelikle reddetmeli ve bu konuda genel bir taktik siyaseti çizgi tesbit etmelidirler.

Böyle bir tesbit, seçimlerin yaklaştığı, kitle eylemlerinin giderek yoğunlaştığı, ve daha da önemlisi CHP'nin, yığınların kabaran anti-faşist mücadelesini düzenli ve parlamenterin dar sınırları içerisinde hapsederek pasifize etmeye çalıştığı günümüzde, daha da bir önem ve acillik kazanmıştır.

PROLETER DEVRİMCİLERİN VE YURTSEVERLERİN İTİFAK EYLEMLERİNDE İZLEYECEKLERİ SİYASİ TAKTİKLER, DEVRİMİN UZUN VADELİ ÇIKARLARINA HİZMET ETMELİDİR.

İster CHP tarafından düzenlenen "seçim mitingleri" olsun, isterse diğer kitle eylemleri olsun, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin genel tavrı, devrimci proletaryanın izleyeceği bütün siyasi taktikler, u-

zun vadede kitleleri kazanmaya, kitleleri siyasi bakımdan eğitmeye, öncü ile kitleler arasındaki bağı pekiştirmeye, kısacası kitleleri devrim doğrultusunda seferber etmeye kısa vadede ise küçük-burjuva siyasi hareketleri sosyal-faşistlerden koparmaya, reformizmin ve revizyonizmin kitleler üzerindeki ideolojik ve siyasi etkinliğini kırma-ya, proleter devrimciler arasındaki eylem birliğinin gerçekleştirilmesine vb. hizmet etmelidir.

Bu bakımdan herhangi bir kitle eylemi, devrimci proletarya için bir amaç değil, kitleleri devrim yolunda seferber etmenin bir aracı olmalıdır.

Esasen proleter devrimciler, gerek CHP mitinglerine, gerekse diğer kitle eylemlerine, daha fazla slogan bağırarak için veya "gövde gösterisi" yapmak için değil, tam tersine kitlelerle sıcak ilişkiler geliştirmek için, içinde bulunduğumuz devrimci aşamada proletarya ile diğer ezilen sınıf ve tabakalar arasında objektif olarak var olan ittifakı, subjektif olarak da gerçekleştirilmek için katılmalıdır.

Sloganlar, ancak bu amaçla, kitleleri devrim doğrultusunda seferber etme ve onları siyasi bakımdan eğitime amacına hizmet ettiği ölçüde devrimcidir.

Aksi bir görüş, şüphesiz ki, devrimci proletaryanın değil, amaç ile araç arasında ki diyalektik bağı kavramak istemeyen küçük burjuvazinin görüştürür.

Proletaryanın müttefikleri ile organik bağının kurulmasına ve pekişmesine hizmet ediyor, kitlelerin siyasi bakımdan bilinçlenmesinin ve uzun vadede devrim doğrultusunda seferber olmasının önüne set çekmiyor sa, küçük-burjuva siyasi hareketlerin reformistlerin ve revizyonistlerin etki alanından kurtularak tutarlı olmaya yönelik bir anti-faşist ve anti-emperyalist siyasi çizgi benimsemesini sağlıyorsa, yani devrimci proletaryanın, kazanılabilecek güçleri kazanma, tarafsızlaştırılacak güçleri tarafsızlaştırma ve düşman teorisi etme genel siyasetine uygun düşüyorsa, proleter devrimciler ve yurtseverler, sloganların muhtevansından değil, ama sloganların atıldığı biçiminden, sloganların eylemde kullanıldığı biçiminden taviz verilmelidir, ve verilmelidir. Devrimin uzun vadeli çıkarlarına hizmet ettiği takdirde bu taviz, olumsuz değil

olumludur, sınıf mücadelesini geriletici değil, ilerleticidir. Bu ilke sadece belirli sloganlar açısından değil, temel sloganlar açısından da geçerlidir. Bu ilkeyi hayata geçirirken proleter devrimciler, dogmatik bir şekilde değil, tersine eylemin özelliğini, eylemin yapıldığı bölgenin somut koşullarını, güç ilişkilerini ve devrimci proletarya hareketinin özgül yapısını dikkate alarak esnek bir şekilde hareket etmeli, ve uygun biçimler bulmalıdır.

Ama hiç bir örgül yapı, yukarıda ifade etmeye çalıştığımız genel leninist ilkenin reddine bahane olmamalı, ilkesizliği geliştirmemelidir.

Ayrıca bir kitle eyleminde kullanılan sloganlar, esas olarak, eylemin muhtevası ve eylemin hedefi etrafında yoğunlaştırılmalıdır. Fakat hedef sloganları ile temel sloganlar arasındaki diyalektik bağ göz ardı edilmemeli, temel sloganlar hedef sloganlarına yansıtılmalıdır.

Kitle eylemlerinde gerçekleştirilecek ittifaklarda, devrimci proletarya hareketinin ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlığı titizlikle korunmalıdır. "Hem ittifak hem mücadele" ilkesi, devrimci proletaryanın müttefiklerine karşı her dönemde uygulanması gereken temel bir ilke olmalıdır.

Bütün proleter devrimciler, ittifak içinde devrimci proletarya hareketinin ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlığını korurken, aynı zamanda, devrimci proletarya hareketinin saflarında belirebilecek sapmalarla, her türlü tavrı reddeden 'sol' anlayışla, ve tavizleri amaç haline getirerek sınıf mücadelesini reformlar uğruna mücadele düzeyine indirgeyen 'sağ' anlayışla en tavizsiz bir biçimde mücadele etmelidirler. CHP'nin düzenlediği "seçim mitingleri" veya diğer kitle eylemlerine katılma taktiği, devrimci proletarya hareketinin günümüzdeki siyasi taktiğinin tamamı değil, bir parçasıdır. Proleter devrimciler, kitleleri devrim doğrultusunda seferber edebilmek için, devrimin temel sloganlarının kitleler arasında maddi bir güç döndürebilmesi için bağımsız siyasi kampanyalar düzenlemelidirler. Ancak böyle bir siyaset, proletaryanın devrimci siyaseti olmaya hak kazanabilir.

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM NE AMERİKA NERUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

ında sözümlüona toprak meselesini ihtiva eden maddeyide muğlak bir biçimde formüle etmiştir. Halkın Sesi halkı oy vermeye çağırıyor, CHP'nin kabul etmesi için ricada bulunduğu programında "toprak ağalarının topraklarına tazminatızsız elkonarak, topraksız ve yoksul köylülere bedelsiz olarak dağıtılacak" gibi bir ifadeden deşsetle kaçınarak, programını CHP için kabul edilebilir bir biçime sokmak için "toprak ağalarının topraklarının, yoksul ve topraksız köylüye dağıtılması" şeklinde ki muğlak bir ifadeyi seçmiştir.

Halkın Sesi "seçimlerde proleterya ... iki süper devlet özellikle Rus sosyal-emperyalizmini hedef almaktadır". "iki süper devlet özellikle Rus Yeni Çarlarına karşı birleştirilebilecek bütün güçleri birleş-

tirmek için mücadele" edelim diye yazıyor. Bugün Türkiye'de özellikle Rus Yeni Çarlarına karşı birleştirilebilecek güçler oldukça geniştir. Hergeçden önce ve esas olarak Rus Yeni Çarlarına karşı birleşebilecekleri birleştirilmek isteyen bir siyaset hakim sınıfların Amerikancı kesimlerinin de yedeğinde duruyor demektir; bir emperyaliste dayanarak diğerine karşı mücadeleyi savunuyor demektir. Bunu tespit etmek için, o siyasi akımın açıkça ben bir emperyaliste dayanarak diğerine karşı mücadeleyi savunuyor demesini beklemek çok saflık olur.

Bu ittifak siyaseti ile Halkın Sesi, bir rakalim liberal CHP'ni, DP gibi Amerikancı faşist partilerin yedeğine düşmektedir. Ittifaklar konusunda özellikle Rus Yeni Çarlarına karşı birleştirilebilecek güçleri

birleştirmeyi öngören Halkın Sesi gibi bir siyasi akım, Rus Yeni Çarlarına karşı DP gibi Amerikancı partilerle ittifak yapmak için çabalarını esirgememelidir. Nitekim Halkın Sesi seçimler yazısında bu konuda açık bir kapı bırakıyor ve şöyle yazıyor;

"Seçimlerde iki süper devletin işbirlikçisi partilerin teorisi edilmesi için var gücümüzle mücadele edeceğiz. Faşist terörün esas sorumlusu olan AP, MHP, GCP aynı zamanda bağımsızlığın azgın düşmanlarıdır. Bu Amerikancı partiler bir yandan yurdumuzun kapılarını Rusya'ya açarken öte yandan bağımsızlık güçlerine saldırmaktadırlar. Seçime girsinler veya girmesinler revizyonist partilerin teğhiri ve teorisi, özellikle CHP'ye sızarak geliştirmeye çalıştıkları et

TÖB-DER Yönetiminin sosyal-faşist baskısına karşı öğretmenlerin mücadelesi yükseliyor

TÖB-DER Genel Merkezini ellerinde tutan revizyonist yöneticiler, ihraç, şube kapama, devrimcileri karalama vb. yollarla örgütü bölme ve örgütü işçi demokrasisi yoketme faaliyetlerini gözü dönmüşcesine sürdürüyorlar.

20 TÖB-DER şubesinin gültükten Gazioğlu ve ortakları tarafından feshedilmesini protesto eden, bu uygulamayı anti-demokratik bulduğunu bildiren Urla şubesi yönetim kurulu hemen feshedildi. Urla şubesinin kurulunun isten el geçirildiğini bildiren Genel Sekreter Mustafa Düzgün imzalı yazıda şöyle denilmektedir: Urla şube yöneticileri "örgüt yöneticilerini anti-demokratik ve faşist bir uygulama yapmakla suçladıklarının dan isten el geçirilmışlerdir:

1. Adı geçen şube yöneticileri işledikleri suçtan dolayı onur kuruluına sevkedilmişlerdir." Görüldüğü gibi Gazioğlu, M. Düzgün vb. lerini eleştirmek bile suç sayılmaktadır. Görevden elçektirilen Urla TÖB-DER yöneticileri durumu şiddetle protesto etmekte ve faşist nitelikteki uygulamalara karşı mücadele edebileceklerini bildirmektedirler.

Diğer yandan TÖB-DER Alaca şubesi genel merkezin bu tasfiye eylemlerini faşist nitelette görmekte ve bu devrim düşmanı tutumunu

lanetlemektedirler. Tosya TÖB-DER şubesi yayınladıkları bilten aracılığıyla, sosyal-faşist yöneticileri mahkum etmekte ve feshedilen şube yöneticileriyle omuz omuza olduklarını bildirmektedirler. TÖB-DER Gördes şubesi, kongrede oy çoğunluğuyla aldığı kararda genel merkezin tutumuna şiddetle karşı çıkmıştır. TÖB-DER Yahyalı şubesi başkan Rifat Temel, Kemah şube başkanı Hüsnü Çağrı genel merkezin uygulamalarına karşı olduklarını bildirmişlerdir. Kavak şubesi sekreteri, Vezirköprü şubesi sekreteri, Hava şubesi yönetim kurulu, Araç şubesi Başkanı, Çatalzeytin şubesi başkanı, Kastamonu şubesi yönetim kurulundan bir üye, Adana şube başkanı, Tekirdağ şube yönetim kurulu ve yüzlerce öğretmen Genel Merkez'in tutumuna karşı çıkmaktadırlar. Yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenlerin ve şube yönetiminin örgüt içi demokrasiyi sağlama yolunda revizyonist yönetimi yıkmak için yürüttükleri kararlı mücadele bütün şubelere yayılacak ve gözü dönmüş devrim düşmanı sosyal-faşist yöneticiler haketikleri cevabı ergeç alacaklardır. Halkımızın faşizme ve sosyal-faşizme karşı gelişen Halk Demokrasisi mücadelesi nasıl önlenemiyorsa, öğretmenlerin mücadelesi de hiçbir şekilde önlenemeyecektir.

İslahiye TÖB-DER Genel Kurul Kararı

ÖĞRETİM ARKADAŞLAR!
TÖB-DER Yönetim Kurulu, 20 TÖB-DER Şubesi'ni feshetti. Ve yüzlerce öğretmenin hakkına "TÖB-DER'den atma isteğiyle" soruşturma açtı.

TÖB-DER içinde değişik düşünceler bulunduğu herkesçe biliniyor. Bu durum, demokratik kitle örgütlerinin en önemli gereklerinden biridir.

Ancak, TÖB-DER Yönetim Kurulu, bütün bunları, çığnerek kendisi gibi düşüncemeyen şube ve öğretmenler hakkında soruşturma açtırmak ve örgütten atmak istemektedir.

Öğretmen iradesine saygı göstermeyen, öğretmenlerin seçtiği yönetimleri kendi gibi düşüncemeyen için kapatmaya giden tutum öğretmenlerin menfaatine ve birliğine hizmet etmez. Bu yol bir kere ağıldı mı, artık örgüt içinde değişiklik görüş savunanlar üzerinde baskılar sürüp giderek, Yönetim Kurulu'ndan ayrı düşünenler örgütten atılacaklar

dir. Bu yol bizi nereye götürür? Tabii ki, örgütümüzün parçalanmasına, hakim sınıfların karşısında zayıflamasına ve öğretmenlerin birliğinin çözülmesine götürür. Bu yolu seçecek miyiz? Elbette hayır! Çünkü TÖB-DER öğretmenlerin birliği ve menfaati temelinde kurulmuştur. Ve biz bunu yaşatmak istiyoruz.

Bu nedenlerle biz, örgüt içinde demokrasiyi çığnayan, düşüncemeyen örgütten ortadan kaldırılmalıyız. Her öğretmenin kendi düşüncelerini savunmasından doğal bir şey olamaz. Bu nedenlerle de düşünceler üzerinde baskılar olmamalıdır.

Biz öğretmenler, yıllardır hakim sınıfların düşüncesi ve fikirleri üzerindeki baskı ve şiddetine karşı mücadele ettik. Örgütümüzde de, düşünceler ve fikirlerimizin özgürlüğünü ortadan kaldırmaya yönelen bütün uygulamalara karşıyız. Her öğretmenin kendi düşüncelerini savunmasından doğal bir şey olamaz. Bu nedenlerle de düşünceler üzerinde baskılar olmamalıdır.

9.4.1977 günü yapılan TÖB-DER İslahiye Şubesi'nin olağan genel kurulunda oy çokluğu ile kabul edilmiştir.

DIVAN BAŞKANI
YUSUF TOKUŞ

ÜYE
R. DOĞAN
ÜYE
HASAN KİM

İSLAHİYE

TÖB-DER

KONGRE BAŞKANLIĞINA

Faşist diktatörlük emekçi halkımıza tüm şiddetle saldırırken bir yanda halkımızın mücadelesine ışık tutan devrimci, yurtsever basın üzerindeki baskılarını yordunlaştırmakta, yöneticilerini askeri mahkemelerde yargılamaya çalışmaktadır.

Genel kurulumuzun devrimci, yurtsever basın üzerindeki sürdürülen bu faşist baskıların protesto edilmesini öneririz.

DEVRİMCİ, YURTSEVER
BASINA ÖZGÜRLÜK,
ASKERİ MAHKEMELER BASINI
VARGILAYAMAZ.

AHYAN AĞIRCAN - ÖĞRETİM
NECDET EROL - ÖĞRETİM

9.4.1977 tarihli TÖB-DER İslahiye Şubesi'nin olağan kongresinde oylanma sonucu oy çokluğuyla kabul edilmiştir.

DIVAN BAŞKANI, ÜYE, ÜYE

TARSUS

Gazetelerimiz, HALKIN BİRLİĞİ, HALKIN YOLU VE HALKIN KURTULUŞU'NA,

Biz aşağıda imzaları bulunan demokratik kuruluşlar:

1. Yazı işleri müdürlüğünün tutuklanmasının son bulmasını, tutuklu yaza işleri müdürlüğünün serbest bırakılmasını,
2. Askeri mahkemelerin basını yargılamasının son bulmasını,
3. Gazete ve dergilerin toplatılmasının durdurulmasını,
4. Devrimci, yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıların son bulmasını, Talep eder, yurtsever halkımıza bu kampanyayı desteklemeye çağırırız.

TARSUS KÜLTÜR DERNEĞİ adına başkan **MUHİTTİN ULUCAY,**
İDERİ SERAMİK İŞ SENDİKASI adına G. Sekreter **MUHİTTİN DİBEK,**
TARSUS YÜSEK ÖĞRENİM, KÜLTÜR DERNEĞİ adına Sayman **EDİP TARGAN,**
TARSUS HALK SAHİNESİ adına başkan **SALİM POLAT.**

Hozatlı öğretmenler yönetimi protesto ediyor

Sosyal-faşist TÖB-DER yönetiminin, aralarında Hozat'ın da bulunduğu 21 TÖB-DER Şube Yönetimini feshetmesi, 69 Hozat TÖB-DER üyesi tarafından Genel Başkanlık'a yollanan bir yazıyla protesto edilmiştir. Protesto yazısının metnini aşağıda veriyoruz.

TÖB-DER GENEL BAŞKANLIĞINA

ANKARA

5 Şubat 1977 günü Ankara'da yapılan "Ekonomik-Demokratik Haklar" mitinginde, yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenlerin, faşizmi, sosyal-faşizmi teşhir etmeleri üzerine buna tahammil edemeyen sosyal-faşist genel merkez yürütme kurulu 20 şube ile birlikte şubenizi de kapattı.

Demokratik kitle örgütlerinin de farklı görüşlerin bulunması doğaldır. Ancak sosyal-faşist genel merkez yönetim kurulu, örgütümüz TÖB-DER'i parçalayarak, yükselen devrimci potansiyeli efendileri Rus sosyal-emperyalistlerin yayınlama siyasetlerini güçlendirmek ve ülkemiz sosyal-emperyalistlere düşmanlık getirme amacını gütmektedir.

Bu anlayışa karşı çıkan devrimci, demokrat, yurtsever öğretmenleri, üyelikten ihraç etmekte tehdit etmekte, en etkin çalışmalarını yapan öğretmen arkadaşlar onur kuruluına verilmekle savummaları almakta, üyelikten atılmaları için her türlü gıda harcamaktadır.

Biz aşağıda imzaları bulunan Hozat TÖB-DER Şubesi üyeleri, genel merkez'in bu sosyalist maskeli faşist yürütme seçilmenin görevimiz olduğunu bildiririz.

HOZAT-TÖB-DER
ÜYELERİNDEN 69 İMZAZA

BASINA AÇIKLAMA

Basına yazılı bir açıklama yapan 58 avukat, Askeri Mahkemelerin basını yargılamasına karşı çıkmışlardır.

Ankara, İstanbul ve Adana brolarına üye 58 avukatın imzası ile yayınlanan bildirimde "Basın yoluyla işlenen suçlarda yargı mericinin sivil mahkemeler olduğunu gösteren Basın Yasası karşısında Askeri Mahkemelerin basını yargılaması yasal bir uygulama değildir" demektedir. 58 avukatın imzasıyla yayınlanan bu bildiri, yurtsever, devrimci basını susturmak isteyen hakim sınıfların bunu kendi kazanılarını çığnemek pahasına yaptıklarını göstermektedir.

FINDIKLI

Aşağıdaki imzası bulunan bizler Halkın Yolu, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun düzenlediği yurtsever, devrimci basına özgürlük kampanyasını destekliyoruz.

Faşist ve sosyal-faşist baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

DEVRİMCİ, YURTSEVER BASINA
ÖZGÜRLÜK,
FAŞİST VE SOSYAL-FASHİST
BASKILARA SON,

FINDIKLI RİZE'DEN
60 İMZAZA

HALKIN BİRLİĞİ ENGELLENEMEZ!

Halkın Birliği engellenemez; baskı, terör ve zulüm bizi yıldıramaz.

Ben yoksul bir köylü çocuğuyum. Öğrenime devam etmek için şehirdaki yakınlarımla yanıtında otuyorum. Halkın Birliği'ni satarken biri koluma girdi ve beni Elazığ'ı Şübeye götürdü. Orada bana bu gazeteyi niçin satıyorsun diye sorular sordular ve bana amansızca işkence yaptılar. Tanımadığım bir kaç kişinin adını sordular. Bilmediğimi söyleyince beni dövdüler. Ellerim ve yüzüm, şiş, morartı içinde kaldı. Ondan sonra savcılığa çıkarılmadan salındım. Ben bu baskıların yanı sıra değil, halkımızın bütününe uygulandığını, devletin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının olduğunu, kanunların ise kağıt üzerinde kaldığını öğrendim. Genelinde serbest olan gazetenin Elazığ'da sattırılmaması bunun en ufak örneğidir.

Bu gibi baskılar bizi yıldıramaz. Halkın Birliği engellenemez. Tarihini irdelediğimizde baskı, şiddet ve terörün gericiileri çöküşten kurtaramadığını ve yok oluşlarının bir simgesi olduğunu görüyoruz. O halde bugün Türkiye'de teröre baş vuranlarda yok olacak, teröre uğrayanlar ise muzaffer olacaklardır.

FAŞİST VE SOSYAL-FASHİST BASKIYA SON,
YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK,
KAHROLSUN FAŞİST İSKENCELİLER!

ELAZIĞ'DAN MAZLUM DOĞRU

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

STOLİPİN ve NARODNİK TOPRAK PROGRAMLARININ BİR KARŞILAŞTIRMASI

VI. LENİN

V. I. Lenin'in "Stolipin ve Narodnik Toprak Programlarının Bir Karşılaştırması" adlı makalesi V. I. Lenin, Bütün Eserleri, cilt 18, s. 143'ten Türkçeye çevrilmiştir. Geçen sayımızda yayınladığımız Lenin'in "Rusya'daki Toprak Sorunu'nun Özü" başlıklı makalesi ise, V. I. Lenin, Bütün Eserleri, Cilt 18, s. 73'ten çevrilmiştir. Önemizdeki sayıda bu makalenin devamını oluştururuz. "Son Sayıya" makalesini yayımlayacağız.

Daha önceki makalelerde³ (Newskaya Zvezda⁴ sayı 3 ve 6'ya bakınız), Avrupa Rusya'ındaki toprak mülkiyetine ilişkin temel sorunları sıralamış ve Rusya'daki toprak sorununu doğasını tanımlamıştık. Bu sorunun en önemli yanı, toprak mülkiyetinde orta-çağcılığın kalkmasıdır.

Rusya dahil bütün dünyada hüküm süren kapitalizm ile, toprak mülklerinde de, köylülerin paylarında da⁵ cisimlenen ortaçağcıll toprak mülkiyeti arasındaki gelişki, uzlaştırılmaz türden bir gelişkidir. Toprak mülkiyetinin eski, ortaçağcıll sistemi parçalanmaya mahkumdur ve bu parçalanma ne kadar kesin, amansız ve yüreklice yapılmışsa; bu, Rusya'nın tüm gelişimi açısından da bugün hem sayısız ortaçağcılıkl kalıntıları, hem de kapitalizm tarafından ezilen ve bunların baskısı altında bulunan köylüler açısından da, o kadar iyi olacaktır.

Şu soru sorulabilir: Durum böyle iken, nasıl olur da Stolipin ve Narodnik toprak programları karşılaştırılabilir? Bunlar bir birlerine tam anlamıyla karşıt değil mi?

Evet, öyle, ama bu karşıtlık, iki programın tek ortak temel yanlarını yani her ikisinin de toprak mülkiyetinin eski sisteminin parçalanması zorunluğunu kabul ettikleri olgusunu ortadan kaldırmıyor. Eski parçalanmalı, mümkün olduğu kadar gabuk ve tamamiyle, diyor Stolipin'in "toprak dağıtım" sorunluları; ama öyle bir şekilde parçalanmalı ki, bunun bütün yükünü köylülerin göğünüğünü yani en mahvolmuş ve mülksüzleştirilmiş olanlarının sırtına binmesi sağlanmalı. Bu streçte toprak ağaları hiç bir şey kaybetmemeli. Eğer topraklarının bir kısmını kaybetmeleri kaçınılmaz hale gelecekte, toprak yalnızca, toprak ağalarının gönlütlü onamalarıyla ve onlarca "adil" sayılacak bir fiyat karşılığında devredilmeli. Zengin köylüler desteklenmeli, "za-yıf" köylütlü kitlelerinin yıkımından çekinmek için de bir neden yok.

İşte Stolipin toprak programının anlamı budur. Bunun taslağını hazırlama işini Stolipin'e emanet eden Birleşik Soyulular Konseyi⁶, gericiilerin üstelikle de şatafatlı sözlerle vakit öldümeyip işi ciddi tutan gericiilerin gerçek bir temsilcisi gibi davranmıştır. Konsey, kuvvetli olana dayanırken, kendi sınıfının çıkarlarına tam anlamıyla sadık kalmıştır. Gerçekten de, 1905'ten sonra yalnızca polis ve bürokrasinin köylülere karşı bir koruma aracı olarak yetersiz kaldığı açıkça meydana çıkmıştı.

Peki, Birleşik Soyulular Konseyi başka ne rede kendine mütefrik arayacaktır? Sadece zengin köylüler yani kulakların oluşturduğu önemsiz azınlık arasında. Kırdı başka mütefrik öulamazlardı. Ve "yeni toprak ağaları"nı kendi yanlarına çekmek için, gericiiler, bütün kır, kelimenin tam anlamıyla soyulmak ve yağmalanmak üzere onlara teslim etmekten çekinmediler.

Eğer bir parçalanma kaçınılmaz hale gelmişse, köylülerin payları üzerindeki toprak mülkiyetini kendi lehimize ve yeni toprak ağalarının yararına parçalayalım: Birleşik Soyulular Konseyi'nin Stolipin'e dikte ettiği toprak politikasının özü budur.

Ama sorunu salt teorik açıdan ele alırsak, bir parçalanmanın, hem de daha az değil çok daha kesin bir parçalanmanın diğer yönlen gelmesinin de mümkün olduğu kabul edilmelidir. Bu, iki yüzü keskin kılıç gibi

dir. Örneğin, 30.000 toprak ağasına atı 70 milyon desyatin⁸ toprak, şimdi sahip oldukları 75 milyon desyatine ek olarak, 10 milyon köylü hanesine geçse ve bu iki kategoriye giren topraklar birleştirilip sonra da zengin köylülerle orta köylülere dağıtılsa (yoksul köylüler, toprağı streçecek, ekecek, gübreleyecek ve işleyecek hiç bir şeyleri olmadığı için, nasıl olsa toprağı kullanamayacaklardı), reformun sonucu ne olurdu? Bu sorunu bir de salt iktisadî açıdan ele alalım. Bu temel imkânı, dünya kapitalist ekonomisinin genel koşulları açısından göz önünde tutun. Önerdiğimiz reformun, ortaçağcıll toprak sahipliğinin, Stolipin programınca tasarılandığından daha tutarlı, kesin ve amansız bir şekilde parçalanmasıyla sonuçlandırıldığı göreceksiniz.

Neden ortaçağcıll, ancak ve ancak ortaçağcıll? Çünkü yapısız nitelikleri nedeniyle kapitalist toprak mülkiyeti, herhangi bir toprak aktarımı ile, hatta bütün toprakların devlete aktarımıyla (yani ekonomi politik biliminin toprağın "millileştirilmesi" dediği yolla) ortadan kalkamaz. Kapitalist toprak mülkiyeti, toprağın, semmayeye sahip olan ve pazara kendilerini en iyi şekilde uyarlayan kişilerin elinde olması demektir. Toprak ister hâlâ toprak ağasının, ister devletin, ister payına düşmüş köylünün mülkiyetinde olsun; kesinlikle her zaman onu kiralayabilecek bir efendisi olacaktır. Toprağın kiralanmasında bütün kapitalist ülkelerde ve en çeşitli toprak mülkiyeti biçimlerini altında gitmekte daha sık rastlanmaktadır. Pazar, toplumsal üretim tümüne hâkim olduğuna, yani bu üretim kapitalist nitelikte kaldığına göre; hiç bir yasadık kapitalistin, yani sermayesi olan, pazarı bilen efendinin toprağı el koymasının önüne geçemez.

Dahası da var. Toprağın kiralanması, kaçınılmaz kapitalizm; pazara tamamen, en özgür ve "ideal" biçimde uyarılma aşısından, toprak mülkiyetinden daha bile elverişlidir. Neden? Çünkü özel toprak mülkiyeti toprağın elden ele geçmesini, kırsıtlar, toprağın kullananın pazar koşullarına uyarlanmasını engeller, kötü çiftçi olsalar bile belli bir aile ya da belli bir kişi ve varislerinin toprak üzerindeki mülkiyetini sürdürür. Toprağın kullanımının piyasaya en basit, en kolay ve en hızlı uyarılmasını sağlayan kiralama, daha esnek bir biçimdir.

Sırası gelmişken, Marx'ın da Robertus'u⁹ eleştirisinde belirttiği gibi¹⁰, İngiltere'nin; kapitalist ülkeler arasında bir istisna meydana getirmediği halde, kapitalizm götüğü aşısından en mükemmel toprak sisteminin sahip olmasının nedeninin bu olduğununu belirtelim. Peki, İngiltere'nin toprak sistemi nedir? Eski toprak mülkiyeti, toprak ağalığı sisteminin yanı sıra yeni, serbest, katıksız kapitalist toprak kiralaması sisteminin yürütülmüştür.

Peki, ya toprak ağalığı, toprak ağaları olmadan varlığını sürdürürse, yani toprağın mülkiyeti toprak ağalarına değil de, devlete ait olursa? Bu, toprağın kullanımının pazara uyarılmasında daha büyük özgürlük, iktisadî bir nesne olarak toprağın hareketlendirilmesinde daha büyük kolaylık ve kapitalist toprak mülkiyetinin her biçiminin özelliği olan sınıf mücadelesinde daha büyük özgürlük, genişlik, açıklık ve kesinlik sağladığı için, kapitalizmin görüşü açısından daha da mükemmel bir toprak sistemi olacaktır.

Ve bir ülke dünya kapitalizminin ne kadar gerisinde kalmışsa, komşularına yetişip onları geçmek için harcaacağı çaba ne kadar büyükse, "hastalığı", yani ortaçağcıll toprak mülkiyeti ve küçük-çapla bağlı çiftçilik hastalığını ne kadar "jımal etmiş"se ve o ülkenin bütün toprak mülkiyeti ilişkileri ile bütün toprak sisteminde köklü bir parçalanmaya olan ihtiyacı ne kadar şiddetliyse; o ülkede, tarımsal nüfus arasında,

her türlü toprak millileştirilmesi fikir ve tasarılarının ortaya çıkması ve yaygınlaşması da o kadar doğal olacaktır. Hem 1905 yılı, hem de ilk iki Dünya I, kuşkuyla yer veremeyecek şekilde göstermiştir ki-Uçüncü Dünya¹² ise (bir toprak ağası elinden geçirilerek seçilmiş), "köylü" delegeleri ile, bunu dolaylı olarak doğrulamıştır-Rusya'nın tarımsal nüfusu arasında toprağın millileştirilmesine ilişkin her türlü fikir ve tasarı son derece yaygındır. Bu fikirleri uygun bulmaya ya da mahkum etmeye kalkışmadan önce, insanın kendi kendine bunların neden yaygınlaştıklarını ve hangi iktisadî zorunluktan doğduklarını sorması gerekir.

Bu fikirleri yalnızca iç mantıkları ve uyumları ya da teorik doğrulukları açısından eleştirmek yeterli değildir. Bu fikirlerin, bunlarda yansıyan iktisadî zorunluluk açısından; bu yansıma bazen ne kadar "havalı", yanlış ve "çarpıtılmış" olursa olsun yine de bu açıdan eleştirilmesi gerekir. Yirminci yüzyıl başlarında Rus köylüler arasında toprağın millileştirilmesi fikirlerinin ortaya çıkmasına neden olan iktisadî zorunluluk, toprak mülkiyetinin eski sisteminin kesinlikle parçalanması zorunluluğudur. Bütün toprakların "eşitleştirilmiş bölünmesi"ne ilişkin fikirler, serflikin kalıntılarına karşı mücadelede zorunlu olarak doğan ve 10 milyon köylü 75 milyon desyatin'e sahipken, 30.000 "kalanıtı serf sahibi"nin 70 milyon desyatin'e sahip olması nedeniyle kaçınılmaz olarak toprağı aktarılan eşitlik fikirleridir.

Birinci kategoriden toprağın ikinci kategoriyeye, ya da, daha doğrusu, ikinci kategorinin sahiplerine aktarılmasının ütopyik bir yanı yoktur. Ütopik olan, yalnızca, hakimiyet pazarında iken, toprağın sahipleri arasında eşitlik olabileceği rüyasıdır; kapitalist yönetim altında, "erkek ve kadın" bütün "yurttaşlar" için (bir hanesi olan yanlar da dahil olmak üzere), "toprağı sahipli olma hakkı"nın var olduğunu hayal etmek tir. Ama bu fikirlerin ütopyik niteliği, aslında bunların ardında yatan son derecede hakikî ve canlı gerçeği unutturmazı haklı göstermez.

Toprak mülkiyetinin tüm ortaçağcıll ayırtmalarının (toprak ağası, köylü payı, v.b.) ortadan kaldırılmasının ütopyik bir yanı yoktur. Tam tersine, kapitalizmin gelişmesi bu parçalanmayı zorunlu kılar. Kapitalist yönetim altında toprağın ne "eşitleştirilmiş bölünmesi", ne de "sosyalizasyon" mümkün değildir. Ütopya budur.

Kapitalist yönetimde toprağın millileştirilmesi, iktisadî yönden gerçekleştirilemez olduğu kolay bir şeydir ve her halükarda (yani nasıl, kimin tarafından, hangi koşullar altında; ister istikrarlı biçimde ve uzun bir süre için, ister istikrarsız biçimde ve kısa bir süre için yapılmış olsun) gerçek anlamının, Rus toprak mülkiyeti ve Rusya'nın toprak sisteminde ortaçağcıll ne varsa, bunların tamamen ortadan kaldırılmasında; yeni toprak kullanma ve toprak mülkiyeti sisteminin dünya pazarının yeni koşullarına özgür biçimde uyarılmasında bu olacaktır.

Bir an için Sol Narodnikler'in planının, diyelim ki, bütün toprakların erkek ve kadın bütün yurttaşlar arasında eşit olarak bölünmesi yoluyla, uygulanmış olduğunu düşünelim. Kapitalizmde böyle bir bölünme, en büyük sağmalıktır. Kapitalizmde böyle bir bölünme bir yıl bile sürmeyecekti, süremezdi. Peki ama, bu durum, bu uygulamanın sonuçlarının sıfır ya da olumsuz olduğuna mı işaret eder?

Kesinlikle değil! Bunun sonuçları maz-zam ölçüde bir yarar, gerçi Sol Narodnikler'in beklemediği cinsten değil ama son derece gerçek bir yarar sağlayacaktır. Bu yarar, şimdiki sosyal-mülk ile toprak mülkiyetinin kategori biçimleri arasındaki bütün ayırım-

ların parçalanmasından doğacaktır. Bu ise, ulusal ekonominin tümü açısından, kapitalizm açısından, proletarya açısından mütazam bir kazanç olacaktır; çünkü Rusya'nın gelişmesi yönünden hiç bir şey bizim eskimisiz, bugünkü toprak mülkiyetimizden daha zararlı olamazdı. Hem toprak ağalığı, hem de köylü paylarının sahipliği, toprak mülkiyetinin tam anlamıyla feodal biçimleridir.

Toprağın yeniden eşit olarak bölünmesi kalıcı bir çözüm yolu olamazdı, fakat eski sisteme dönmek de imkânsız hale gelirdi! Sınırlar bir kere ortadan kaldırıldı mı, hiç bir "restorasyon" onları yeniden yerine koyamazdı. Dünyadaki hiç bir siyasi güç, toprağın kullanımında pazarın yeni iktisadlarına karşılık verecek böyle yeni sınırlar, kısıtlamalar ve biçimlerin kurulmasına engel olamazdı.

İkinci Duma'da bir Sol Narodnik'in, "Toprağın bölümlere ayrılmasını ortadan kaldıran" dediğini hatırlıyorum. Sonuçun, "toprağın eşitleştirilmiş kullanımını" olacağını sanıyordum. Yanılıyordum. Ama tarihin cilvesine bakın ki, onun ağzından konuşan, bizim eski, ortaçağcı, "köylü payı olarak ayrılmasın", "soylular", "kilise" vb. vb. toprak mülkiyeti bölümlerimizin sağcağığının ve toprağın yeniden dağıtımını için bütün bu bölümlerin yıkılmasının zorunlu olduğunun farkında olan, en tutarlı ve korkusuz radikal burjuvaydı. Ancak bu dağıtım, Narodnikler'in hayal ettikleri gibi "adam başına" değil, pazarın gerektirdiği gibi sermayeye göre olacaktır.

Narodnikler'in yapıcı planları ütopyadır. Ama yapıcı planlarında ortaçağcılığa göre yıkıcı olan bir öge vardır. Ve bu öge hiç bir şekilde ütopya değildir. Bu, en canlı gerektirir. Kapitalizm ve proletarya açısından, en tutarlı ve ilerici gerektirir.

Görüşlerimizi kısaca özetleyelim: Stolipin ve Narodnik toprak programları arasındaki gerçek benzerlik, her ikisinin de toprak mülkiyetinin eski, ortaçağcı sisteminin köklü bir parçalanmasını savunmaları olgusundan doğuyor. Bu da çok iyi. O sistemin hak ettiği ancak parçalanmak olabilir zaten. Hepsinin içinde en gerici olanlar da daha da tutarlı ve kararlı bir parçalamaya duyulan ihtiyacı kanıtlayacaklarına, bir parçalanmaya neden olduğu için Stolipin'i kınayan, Rech13 ve Russkiye Vedomosti'deki14 o Kadetler'dir.15 Daha sonraki bir makalede16, Stolipin tipi bir parçalanmanın bağlılık ve emek-hizmetini ortadan kaldıramayacağını, buna karşılık Narodnik tipi bir parçalanmanın kaldırabileceğini göreceğiz.

Şimdi, Stolipin tipi parçalanmanın tümüyle gerçek olan tek sonucunun, 30 milyon kişiyi etkileyen bir kıtlık olduğunu belirtelim. Ve Stolipin tipi parçalanmanın, Rus halkına daha eksiksiz bir parçalanmayı nasıl yürütmeleri gerektiğini öğretip öğretmeyeceğini görmek için beklemek zorundayız. Kuşkusuz öğretiyordur bunu. Ama acaba başarılı olacak mı? Bunu zaman gösterecek.

NEVSKAYA ZVEZDA SAYI 15
1 TEMMUZ, 1912

İMZA: R.S.
NEVSKAYA ZVEZDA'DAKİ MENNE UYGUN OLARAK BAŞLI MIŞTIR.

dipnotlar

1. STOLİPİN, Piyotr Arkadyeviç(1862-1911) (LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, dipnot 47; Cilt 3, dipnot 10).
1906-1911 arasında bakanlar kurulu başkanı. Ağırı bir gerici. Adı, 1905-1907 devriminin bastırılması ve bunu izleyen şiddetli siyasal gericilik dönemiyle birlikte anılmaktadır.
Çarlık otokrasisinin kırda kulaklarca desteklenmesi çabasıyla, Stolipin, yeni bir toprak kanunu hazırlamıştır. 9 Kasım, 1906 tarihli buyrak, "köylülerin Toprak Mülkiyeti ve Toprak Kullanımına İlişkin Yürürlükteki Kanunun Bazı Yönetsel Değişiklikleri" ile Devlet Konseyinden geçerek, 14 Haziran 1910 Kanunu adını almıştır. 15 Kasım, 1906 tarihli bir diğer buyrak da, (29 Mayıs 1911 Kanunu), "Köylü Payları İçin Rehin Karşılığı Köylü Toprak Bankasınca Borç Verilmesi"ne ilişkindir. Bu iki buyrakla, köylülere, kendi payları olarak ayrılmış toprakları özel mülkleri olarak alma ve köy komitüünden çekilip oturub'lar ile khutor'larda yerleşme hakkı tanındı. Kanton ve oturub köylüleri, Köylü Bankasından toprak satın almak için yarım alabiliyorlardı. Stolipin toprak kanunu toprak mülklerini mülafaza edip köy komitelerini zorla ortadan kaldırmak; köy

lülük yoksulların paylarını son derece düşük bir fiyatla onların ellerinden alma imkânı sağladığı kulakları, otokrasinin kırdaki yeni toplumsal dayanacağı haline getirme amacını güdüyordu.

Stolipin toprak politikası, kapitalist toprak evrimini, çok acı çekişmesine yol açan "Prusya" usulüyle, yani feodal toprak ağalarının güçlerini, mallarını ve ayrıcalıklarını muhafaza etmelerini sağlayarak hızlandırmıştır.

Stolipin toprak planı tüm olarak köylüler ile toprak ağaları sınıfı arasındaki gelişmeleri ortadan kaldırmadığı gibi, köylü kitlesinin daha da yıkılmasına yol açtı ve kulaklarla köylü yoksullar arasındaki sınıf ayrıklılığını daha da şiddetli hale getirdi.

2. NARODNIK
(ÇARR, Bolşevik Devrimi, Cilt 2,s.18-21 s.26-7)

1870'lerdeki Rus devrimcileri, Rus köylüsünü keşfettiler ve onda muhtemel bir Rus devriminin kahramanını buldular. Bu devrimcilerin bir kısmı, Bakunin'in izleyicileriydi ve anarşizm ile terörizme sapırlar. Diğerleri ise, eserleri 1870'lerde Rusya'ya sızmaya başlayan Marks'ın etkisi altında kaldı. Ancak, onun öğretisini değişik ve Ruslara özgü bir biçimde yorumlayarak, Rusya, aslen bir köylü ülkesi olduğu için, burjuva kapitalizminin batı aşamasını atlayacağını ve Rus köylü komitününün (serflik zamanında hakim olup serflik ortadan kalktıktan sonra da varlığını sürdüren ve kişisel payların düzenli zaman aralıklarında yeniden dağıtıldığı, ortak toprak kullanım sistemi), geçmişin feodalizminden, geleceğin komünizmine doğrudan doğruya geçişi sağlayacağını ve bunun için de, kuvvetli bir proletarya yaratmanın gerektiği olmadığını ileri sürdüler. Bunlara Narodnik adı verildi.

Rus Marksizminin babası ve Rusya'daki ilk Rus Marksist grubun kurucusu olan Plehanov, Narodnikler'in bu düşüncelerini ütopya ya da gerici olduğu olarak için bir maske olarak nitelendirmişti.

1870 Narodnikler'in devamı sayılan ve Stokholm'da birleşik Bolşevik-Menşevik kongresinin toplanıldığı dönemin (Nisan 1906) bir numaralı köylü partisi olan Sosyalist-Devrimciler'in (Sol-Narodnikler), 1906 Ocak ayında yapılan parti kongresinde benimsedikleri toprak programı ise şöyleydi: Toprağın, "ticari mübadeleden çıkarılıp kişilerin özel mülki olmaktan, ortak bir ulusal mülk haline dönüşümü" yoluyla sosyalizasyona. Toprak, "emek ikkesi" ve "eşitleştirme" diye tanımlanan iki ilkeye uygun olarak kişilere dağıtılacak, yani toprağı işleyenler arasında eşit bir dağıtım olacaktır. Ancak tek güçlük, eşitliğin hangi kriterlere dayanılarak hesaplanacağından doğuyordu: Her hanedeki çalışan kişi başına mı, yoksa tüketici başına mı? Bu politika, Sosyalist-Devrimcileri sosyalizmin temelini üretim yöntemleri ne değil, eşit dağıtıma dayandığına inanan ve Marx'cı olmayan sosyalistlerle aynı düzeye yerleştiriyordu.

3. NEVSKAYA ZVEZDA (Neva Yıldızı)

(LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, dipnot 54)

26 Şubat ile 5 Ekim 1912 arasında ST. Petersburg'da yayımlanan legal bir bolşevik gazetesi. 27 sayısı çıktı. Önceleri gazete, Zvezda ile birlikte çıkarılır ve ikinci gazete kapatılır ya da el konursa, onun yerini almaya düşünülüyordu. 22 Nisan 1912'den sonra, getkililerce kapatılan Zvezda'nın yerine çıkmaya başladı. Gazete Lenin'in yirmi makalesi yayımlanmıştır.

4. a) (LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, sayı fa 32)
"Avrupa Rusya'sında Toprak Mülkiyeti" Nevskaya Zvezda, Sayı 3, 6 Mayıs 1912 İmza R. Silitin)

b) (LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, sayı fa 73)
"Rusya'daki Toprak Sorunu"nun özü! Nevskaya Zvezda, Sayı 6, 22 Mayıs 1912, İmza: R.S.

5. KÖYLÜ PAYLARI - Rusya'da 1861'de serflik kaldırılmasından sonra, köylülerin kullanması için bırakılan topraklar. Köylü komitünün denetimi altında olan bu topraklar, düzenli zaman aralıklarıyla köylülere yeniden dağıtılıyordu. (LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 3, dipnot 43)
6. "Zıyıf" Köylü - "Stolipin'in teminolojisini kullanmak gerekirse," diyor Lenin. (LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18,

- s. 93. "Başka Yere Yerleşirme Sorunu" Nevskaya Zvezda, Sayı 11, 3. Haziran 1912 İmza: V.İ.)
7. BİRLEŞİK SOYLULAR KONSEYİ
(LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, dipnot 42)

Soyluların il (gubernia) toplulukları delegelerinin ilk kongresinde, feodal toprak ağalarının kurduğu karşı-devrimci örgüt. 1917 Ekim'ine kadar görevini sürdürdü. Başlıca ereği, otokratik sistemi, büyük toprak mülklerini ve soyluların ayrıcalıklarını savunmaktı. Yöneticileri arasında Kont A.A. Bobrinski, Prens N.F. Kasatkin-Rostovski, Kont D.A. Olsufjev, V.M. Purişkeviç ve diğerleri vardı. Lenin bu konseye, "birleşik serf sahipleri konseyi" adını veriyordu.

Konsey gerçekte hükümete feodal toprak ağalarının çıkarlarını korumak için hazırlanmış yasalar dikte ediyordu. Ülgenin büyük bir kısmı aynı zamanda Devlet Konseyi (1810'da M.M. Speranski'nin verdiği taslağa göre hazırlanmış, devrim öncesi Rusya'nın, üyeleri tarafından atanan ve danışmanlık görevini yerine getiren yasa koyucu, yüksek hükümet organı) ve Kara-100'ler örgütlerinin (çarlık polisünün devrimci hareketle çarpışmak için kurduğu monarşist birlikler. Devrimcileri katliyor, ilericileri aydınlara hücum ediyor ve Yahudi katliamları düzenliyorlardı) önderleriydi.

8. Desyatın - Bir arazi ölçüm birimi. 1.0908 hektar.

9. Dr. Rodbertus-Jagetzow, Toplumsal Sorunun Aydınlanması Üzerine, Berlin, 1875. Milliî gelir konusunda yazdıkları ile "gelir" kavramını açıklığa kavuşturmak istemiş, fakat Adam Smith'i ve onun temel yanılgısını (Adam Smith, sermayeyi birüne dahil etmediği halde, geliri dahil ediyordu - LEMIN, Bütün Eserleri Cilt 3, s.50) kelime kelime tekrarlamış ve gelir sorunuyla ilişkin olarak hiçbir açıklama getirememişti. (LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 3, s.60-62)

10. KARİ MARKS, Artık Değer Üzerine Teoriler Cilt II, Bölüm 2. Marks'ın bu önermeleri Lenin'in "On Dokuzuncu Yüzyıl Sonlarına Doğru Rusya'da Toprak Sorunu" adlı makalesinde ileri sürülmüş ve açıklanmıştır. (LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 15, s.139-142)

(LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, dipnot 90)

11. DUMA - Çarlık hükümetinin, 1905'deki devrimci olaylardan sonra, toplanmaya çağırılmak zorunda kaldığı bir temsilci meclisidir. Sözde bir yasama organı olduğu halde, gerçek bir yetkisi yoktur. Duma'ya girmek için yapılan seçimler ne dolaysız, ne eşit ve ne de geneldir. İşçi sınıfı ve ülkedeki Rus olmayan uyrukların seçim hakkı damaklılı kısıtlanmıştır ve işçilerle köylülerin epeyce büyük bir kısmının hiç oy verme hakkı yoktur. 11 Aralık 1905 tarihli seçim kanunuyla, bir toprak ağasının oyu, 3 şehir burjuvazi temsilcisi, 15 köylü ve 45 işçi oyna eşit hale getirilmiştir.

Birinci ve İkinci Duma'lar (sırasıyla Nisan-Temmuz 1906 ve Şubat-Haziran 1907) çarlık hükümetince dağıtıldı. 3 Haziran 1907'de, çarın manifestosuyla İkinci Duma dağıtılırken, tepeden imne yeni bir seçim kanunu da geldi. Bu kanunla, işçi köylü ve şehir burjuvazisinin hakları büsbütün kısıtlandı ve 3 ve 4 üncü Duma larda (1907-1912 ve 1912-1917) toprak ağaları ile büyük kapitalistlerden oluşan gerici blokun tam üstünlüğü sağlandı.

(LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, dipnot 2, 43)

12. ÜÇÜNCÜ DUMA - 3 Haziran 1907'de değiştirilen seçim kanunu uyarınca seçildi ve 1 Kasım 1907'de toplandı. Kara-100'ler ve Ekimciler'den (ya da 17 Ekim Birliği; büyük sınıf kapitalistlerin ve topraklarını kapitalist çizgide işleyen büyük toprak ağalarının temsilciliğini yapan parti) oluşuyordu.
13. RECH - (Söylev), 1906 Şubat'ından itibaren St. Petersburg'da başlanan ve Kadet Partisi'nin merkezî organı olan günlük bir gazete. 26 Ekim, 1917'de, Petrograd Sovyeti'ne bağlı Askerî Devrimci Komite tarafından kapatılmıştır.

(LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, dipnot 43, 7 ve Cilt 3, dipnot 9).
RECH - (Söylev), 1906 Şubat'ından itibaren St. Petersburg'da başlanan ve Kadet Partisi'nin merkezî organı olan günlük bir gazete. 26 Ekim, 1917'de, Petrograd Sovyeti'ne bağlı Askerî Devrimci Komite tarafından kapatılmıştır.

(LEMIN, Bütün Eserleri, Cilt 18, dipnot 53)
De.sa.15'de

DENİZ, HÜSEYİN ve YUSUF'un ANILARI YAŞIYOR

DENİZ GEZMİŞ

YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ. YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZMİN YÜCE İDEOLOJİSİ. YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ.

6 Mayıs 1972. Türkiye Halkının üç yiğit evladı, Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un faşist cellatlarca idam edildiği gündür. O günden bugüne Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un devrimci anlari yükselirken, Faşist diktatörlüğe karşı, halkın nefreti büyüyor. Faşist cellatlar, kendilerine üç devrimciyi idam ederek, halkımıza ve devrimcilere gözdağı vermeyi hesap ediyorlardı. Ama silahları geri tepti. Yoketmeye çalıştıkları kararlı ve yiğit devrimci ruh, güçlü bir kuvvet olarak faşistleri titretiyor. Onların bırakacağı kararlı devrimci ruh bugün devrimci bilince dönüşüyor-

Deniz ve mücadele arkadaşları, 12 Mart'ın faşist zorbalığına ve karanlığına karşı güçlü bir ses olarak duyuldu. O dönemde, mücadelemizin simgelerinden birisi haline geldiler. Mücadele anlayışlarıyla, revizyonizmin uyutucu etkisine, pasifizme ve korkaklığa ağır bir darbe indirdiler. Ama diğer yandan, subjektif niyetleri itibarıyla devrim için mücadeleye atılmalarına rağmen, atıkları adınlar objektif gerçeklere uygun düşünüyordu. Yiğitlik ve kahramanlıklarının yollarının bitmez, tükenmez enerji ve gücüyle birleştirilmeye yönelmediler. Kitleler adına silaha sarıldılar. Bu sebeple, kitlelerin içinde unutulmaz bir sevgi ve sempati kazanmalarına rağmen, halkı devrim örgütleyip seferber edemediler.

Kafalarındaki subjektif devrim yolu, küçük burjuva devrimciliği anlayışı, tesadüfen ortaya çıkan yada kötü niyetlerinden doğan bir anlayış değildi. Aksine o dönemi hazırlayan objektif gerçekler ve kitlelerin bilinc ve örgütlenme seviyesi bu arkadaşların anlayışlarının doğmasına etki etmiştir. Belirli bir dönemde mücadele içinde yer alan devrimci şartlardan ve kitlelerin mücadelesinin seviyesinden bağımsız olarak ele alınırsa doğru olarak anlaşılabilir.

71 dönemi başladığında, halkımıza önderlik edecek ve devrime katkılamak isteyen genç kusaklarında bağrında toplayabilecek bir proletarya partisi yoktu. Gençliğin ve halk kitlelerinin mücadelesi kendiliğinden belirli gelişmeler göstermiş ama halkın bağimsız gücü olarak örgütlenememişti. Revizyonizmin ve her türden oportünizm, devrimciler arasında yaygın duruyordu. Marksizmlenin kavranışı çok sığ ve yetersizdi. Devrimci teori somut şartların tahlihi üzerinde yükselerek bir mücadele anlayışının yaratılması doğrultusunda kullanılmıyordu. Subjektivizm ve teorinin tarzda ele alınışı yaygındı. Bu şartlar içinde revizyonizmin ihanetine tepki gösteren, fakat ona karşı silah olarak Marksizmleninizi kullanmasını bilmeyen, deneyden yoksun devrimci gençler küçük burjuva devrimciliğine sarıldılar. Bu anlayışa uygun örgütlenmelere yöneldiler. Deniz ve arkadaşlarının yürüttüğü ve 12 Mart döneminde ortaya çıkan hatalı silahlı mücadele anlayışının dayandığı kökler büyüledir.

Deniz Gezmış ve arkadaşlarının mücadele anlayışları küçük burjuva ihtilalciliği olmakla birlikte, o hareket içinde proletarya partisi vardı: Ve bu yan gelişmektedir. Hemen hemen benzer koşullarda ve benzer eğitim göstererek ortaya çıkan Mahir Çayan ve hareketine oranla, Deniz Gezmış'in hareketi içinde teslimiyetçi yan daha zayıf

olmaktadır. Küçük burjuva anlamda da olsa mücadelemizin çeşitli safalarında, poliste, mahkemede vb. takınılan daha kararlı ve tutarlı tavırlar, proletaryanın gelişmesinde, hizmet emiştir. Hataların terk edilmesinde, daha atılgan bir anlayış ortaya çıkmıştır. Bu hareket içinde küçük burjuva ihtilalciliğini benimseyen birçok unsur kendisini aşarak proleter devrimci olma yoluna girmiştir.

Elbette, bu hareket içinde proleter yanının gelişmesi ve Marksizm-Leninizme yönelmesinin esas etmeni, onun bağrında taşıdığı olumlu eğilimlerdir. Gelişmeye yol açan tohumların varlığıdır. Ama öte yandan, uluslararası proleterya hareketinin modern revizyonizme karşı mücadelesinin gelişmesi ve genç Marksist-Leninist partilerin güçlenmesinde bu hareket içindeki olumlu yanın gelişip ilerlemesini hızlandırmıştır.

Bu hareket içinde, küçük burjuva ihtilalciliğini bayrak edinen ve gelişim içinde yığınla döngüye uğursuzların bir kısmı siliyasi hayattan çekilmiş, bir kaç solugu "K"p'de almıştır. Emegün Birliği adlı dergi etrafında birleşen bir kısım teslimiyetçi de bugün "K"p'nin kuşruğunda kulaç atmaktadır. Bu unsurlar, keskin sözlerle revizyonizme karşı olduklarını söylemekle birlikte, esasında revizyonist örgütlere kadro yetiştirmektedirler. Çünkü bunlar Marksist-Leninist çizgiye "K"p'ye ağızyla "Maocu bozgunculuk" diye en adi küfürleri savururken, Rus sosyal-emperyalistlerini kölece bir zihniyetle ve kiskançlıkla savunmaktadırlar. Modern revizyonist elebaşılara toz kondurmama çalışmaktadırlar. Üstelik bu tavırların Marksizm-Leninizmle revizyonizm arasında tarafsız oldukları iddiasıyla birlikte göstermektedirler. Ama hayat, sınıf mücadelesinde tarafsızlığın olmadığını, tarafsızlık adına çıkan bu bayrakların, pratikte revizyonizmden tarafta yürüttüklerini göstermektedir.

YUSUF ASLAN

BEN HALKIN MÜTEBİLLİĞİ VE BAĞIMSIZLIĞI İÇİN ŞERHİME BİR DETA ÖLÜYORUM. SİZLER BİZİ ASANLAR ŞERHSİZLİĞİNİZLE HERGÜN ÖCEKSİNİZ. BİZ HALKIMIZLA HİZMET EDİYORUZ. SİZLER AMERİKAYA HİZMET EDİYORSUNUZ. YAŞASIN DEVRİMCİLER KAHROLSUN FAŞİZM.

Deniz Gezmış'in mirasına sahip çıkmak isteyen bu baylar sahtekardan başka birşey değildir. Denizlerin kararlılıkla mücadele ettikleri dönemde, kavgadan kaçan unsurlar, şimdi onlara sahip çıkıyor. Emegün Birliği Dergisi eskiden keskin sözlerle ortaya çıkarken bugün bu keskinliklerde teslimiyete dönüşmüştür. Bunlar sadece "K"p'nin "SİP" in tezlerini savunurken keşkinlerdir. Bu derginin görüşleri büyük ölçüde "K"p'nin hainlerinin onlara aştığı görüşlerdir. Bu sebeple, hem Deniz ve arkadaşlarına ağır dorusu küfreden revizyonistlerle kol kola gezmek, onları kuyruğundan gitmek, hende Denizlerin mirasçısı olduğunu söylemek ikiyüzlü, beşirgan tavrıdır.

Deniz Gezmış'in mirasına bezirgan zihniyetiyle sahip çıkmaya çalışan bir akım da Emegün Dergisi çevresindedir. Pili bitmiş eski revizyonistlerden oluşan bu çevre Denizlerin mücadelesiyile hiçbir ortak yanları olmadığı halde onun mirasını kendi emellerine alet etmeye, Deniz'in isminden faydalanarak, kendi revizyonist görüşlerini yaymaya çalışmaktadır.

Çeşitli dönemlerde mücadele veren devrimcilerin olumlu yanlarının tek mirasçısı proleter devrimciler ve halk kitleleridir. Gerçekten sınıf mücadelesinde kararlılıkla ilerlemeden, hatalardan arınmış doğruları geliştirerek, revizyonizme, oportünizme karşı

darbe indirmeden yiğitlerin mirası sürdürülemez. Devrimci miras her ölüme gelen bezirgan anlayışının harcayacağı birşey değil, bize sorumluluklar yükleyen, mücadeleyi güdümlü artıran ağır bir yükür. Devrimcilerin kararlı yiğit tavrını benimseyen ve onu geliştirenler ancak, o mirası devam ettirmeye hak kazanabilir. Yoksa kuru güçlüttü miras bezirganlığı değil.

HÜSEYİN İNAN

BEN HİÇBİR SAHSİ ÇIKAR GÖZETMEDEN HALKIN MÜTEBİLLİĞİ VE BAĞIMSIZLIĞI İÇİN SAVAŞTİM. BU BAYRAĞI BU ANA KADAR ŞERHİLE TAŞIDIM. BUNDAN SONRA BU BAYRAĞI TÜRKİYE HALKINA EMANET EDİYORUM. YAŞASIN İŞÇİLER, KÖYLÜLER VE YAŞASIN DEVRİMCİLER! KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM....

Biz Deniz Gezmış ve mücadele arkadaşlarımızın, kararlı bir biçimde, faşist cellatlara karşı çıkışlarını benimsemeliyiz. Bu tavrı bugün faşizme ve sosyal-faşizme karşı da kararlılıkla savunmalıyız. Bu mücadele hatlı yollarını eleştirme adına, kökten reddetme anlayışına düşmemeliyiz. Böyle bir tavra düşmemiz ancak revizyonizmi güçlendiren bir sonuca varır. Deniz Gezmış ve arkadaşları, proleteryanın taktiklerine aykırı olarak da olsa yürüttükleri mücadeleyi, objektif olarak faşist cellatlara ve emperyalizme saldırmışlardır. Halk düşmanlarının yürüğüne korku salmışlardır. Proleterya partisinin olmadığı şartlarda halkımızın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinin simgesi olmuşlardır.

Bugün, Marksizm-Leninizmi geçmişe göre daha iyi kavramış unsurlar olarak yapmamız gereken şey; Deniz Gezmış ve arkadaşlarının faşizme karşı boyun eğmez davranışlarını miras mücadelesinde bir silah olarak benimsemek, bu kararlılığı yığınların tükenmez enerjileriyle birleştirmek olmalıdır. Bu yiğitliği proleter devrimci ikeler ışığında doğru biçimde geliştirmeliyiz. Nasıl ki halkımızın bağrında ortaya çıkan köylü ve halk kahramanlarının tavırlarını örnek alıp onu proleter bir anlayışla benimsiyorsak, Deniz Gezmış ve arkadaşlarının kararlı militan tavrını da benimsemeliyiz. Ama onların subjektif niyetlere dayanan devrim yolu anlayışlarını da eleştirip, halkımıza yanlışlığını kavratmalıyız. Mücadelemizin zafere ulaşması için, kişilerin değil, kitlelerin kahramanlığına ihtiyacımız olduğunu benimsemeliyiz. Böyle bir tutum devrimci proleteryanın tutumudur. Duygusal önyargılarla, bu arkadaşları eleştirmekten çekinen küçük burjuva tavrı ile, inkarcılığı reddetmeliyiz.

Deniz Gezmış, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan arkadaşların mücadeleye atıldıklarından darğacında son nefeslerini verinceye kadar takındıkları kararlı tavır devrimci miras olarak yaşayacaktır. Bunu unutmamak yolundaki sinsi girişim yada saldırılar başarılı olamayacaktır. Ama devrimci proleterya, bu militan tavrı benimserken, onların küçük burjuva önyargılarını ve mücadele anlayışlarını aşarak zafere doğru kararlılıkla ilerleyecektir. Anıları hepimize rehber olsun.

VE HER 6 MAVİS'TA
YÖREĞİMİZDE KOR,
DAHADA KIZILLASIN,
VE HER 6 MAVİS'TA,
GÜN DOĞARKEN OSTOMOZE,
YİĞİTLERİN GÜR SESİYLE,
TİTREVİN DARAĞAÇLARI,
ÇATLAYAN, KANLI HÜCRE DUVARLARI,
KABARTSIN GÖSSÜMÜZÜ,
VE SUNU BİLİNKİ KAHP E DOŞMAN,
ARTTIKÇA ZULMÜ VAHŞETİ,
D DENLİ YAKINDIR,
GÜNEŞİN DOĞMASI.

HALKIN SESİ

Baş.ta.9'da
kılığın ortaya konması son derece büyük önem taşıyor." (Halkın Sesi, sayı.103)
Görlüğü gibi DP ve MSP'den hiç söz edilmemektedir. Yoksa bu partiler Amerikan-çı değil mi? Yoksa bu partiler bağımsızlık güçlerini saldırmamaktalar mı? Bağımsızlığın düşmanları değililer mi?

Daha sonra Halkın Sesi şöyle yazıyor: "Seçimler boyunca devrimi proletaryaya süper devletlerin işbirlikçisi partilere oy verilmemesi için çağrı yapacaktır" (Halkın Sesi, s.103)

Bu ne anlama gelir? Bu, Halkın Sesi'nin hakim sınıfların diğer kesimlerinin temsilcisi partilere oy verilmemesini istediği, bu konuda en azından hayırhah tavır tutacağı anlamına gelir. Halkın Sesi'nin hakim, sınıfıların Avrupalı kanadının temsilcisi CHP'ne kuyruk olma siyaseti izlediğini gösterir Halkın Sesi, halkı oy vermeye çağırıldığı reformcu programı dahil kararlılıkla savunmamaktadır. Eğer Halkın Sesi reformcu programını savunmakta kararlı ve tutarlı olsaydı; "Biz seçimler boyunca bu programı kabul etmeyiz" diye yazardı. Halkın Sesi bunu bile söylemekten aciz "proleter devrimi" bir deşirdir. Buna sasmamak lazım, çünkü Halkın Sesi'nin kuyrukluğu burjuva ideolojisinin, reformist, sağ oportünist siyasi çizgisinden gelmektedir. Onun reformcu programı bile göstermeliktir, CHP kuyrukluğunu kılıflamak içindir.

Halkın Sesi CHP'yi hakim sınıfların bir kesiminin partisi olarak değerlendirmektedir. CHP'nin programının proleter devrimcilerin programının taban tabana zıt olacağı açık bir gerçektir. Proleter devrimcilerin, seçimlerde CHP'ye oy verme çağrısında bulunacaklarını düşünmeyiz bile. Proleter devrimcilerin liberal CHP hakkında kitlelere taşıyacakları en küçük bir hayal bile, büyük zararları doğuracaktır. Halkın Sesi reformcu siyasetinin bir sonucu olarak CHP'nin kabul edileceği şekilde biçimlendirildiği programıyla ortaya çıkıp, CHP bu programı kabul ederse, ona oy verme çağrısı yapacağını ilan etmiştir. O böyle yapmaktaydı. CHP'ni teşhire yöneldiği köf iddiasını ortaya amaya yeltense bile aslında kitlelere de CHP'ye yönelik umutların kabarmasına hizmet etmektedir. O, hakim sınıf partisi olarak değerlendirildiği CHP'ne yaptığı böyle işi kurullarla, sınıf işbirliği siyasetini sinsi bir biçimde sürdürmektedir. Proleter devrimciliği kimselere bırakmayan Halkın Sesi, seçim döneminde ki tüm siyasetini CHP'ye teslimiyet üzerinde kurmuştur, bağımsız siyaset koyma, onu tavizsizce savunmak diye bir sorunu yoktur.

Ayrıca emperyalistlerin işbirlikçisi hakim sınıf kesimlerinin siyasi temsilcisi CHP, devrim karşıtı, liberal CHP'nin karşı-devrimci yapısı sınıf hareketlerinin baş-

HALKIN BİRLİĞİ

Yardımcıda işaat işçileri en azgın sömürüye uğramakta ve insafsızca sömürülmektedirler. İşkenderun hazlı bir şekilde gerçekleştirilen insaat işçileri bir hayli yorgundur. İnşaat işçileri yoğun olmasına rağmen öğütüşdürler. Onların bu değinlikliği ve emir-kemirdeki işsizlerin çok olması yapı işçilerinin hiçbir sosyal hakları yararlanmadan iş güvenliği olmadan günde 10 saat ve bazan daha fazla çalıştırılarak azgınca sömürülme sine neden olmaktadır.

gehirdeki 10-15 işçinin çalıştığı

H.B.- Adınız, soyadınız, memleketiniz, yaşınız?

A.K'ler, Çorumluymuz. Alaca kazasının koyunçulu köyünden, 45 yaşındayım. 1952'den beri işçiyim. Fakir zümredemiz. Haber geldi ki, İskenderun'da Demir-Çelik Fabrikasında, Bahattin Gören şantiyesinde iş var, bizde kalktık geldik. Dört aydır çalışıyoruz, dört ayda ücretimize 1.000 lira gönderdim. Bize günlük 125 lira diye getirdiler. Ayıklarımızı hala vermiyorlar.

Bizi böyle sürdürüyorlar. Çar şamba, perşembe diye, diye sırtımızda atlettimiz kalmadı.

H.B.- Kaç gündür direniştesiniz, sebebi nedir?

A.K.- Yedi gündür direniştesiniz, sebebi; ayıklarımızın verilmesidir.

H.B.- Daha önce direniş yapmış mı?

A.K.- İki defa daha yaptık.

A.K.- İşiniz size ne öğretti?

A.K.- Ordunun patronları koruduğunu ve işçiler üzerindeki baskı yaptığını anladık. Birlikte elele verince haklarımızın bir kısmını alabildik.

İlca özelliklerindedir. Liberal CHP'nin bu karşı-devrimci yapısını göremeyen kişi, herşeyi unutmuş, hiç birşey öğrenmiş değildir. Ve bırakalım proleter devrimciliği yurtsever, demokrat adını da boşuna taşımak-tadır.

Proleter devrimciler, faşist diktatörlüğü yıkacak, sosyal-faşist gelişmeyi önleyecek olan halk demokrasisi mücadelesini geliştirip güçlendirmek için, halkta Liberal CHP'ne yönelik "umut" ve duyguların yerşermesine olanak vermeden, CHP ile hakim sınıfların diğer kesimleri arasındaki kav-gadan yararlanamırlar. CHP içindeki demokrat muhalefeti devrim safına kazanmak ta-burdan geçer.

Halkın Sesi'nin kitleleri aydınlatmak, kitleleri faşist diktatörlüğü yıkmaya, sosyal-faşist gelişmeyi önleme; demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine seferber etmek diye bir meselesi yoktur. Halkın Sesi ne tutarlı yurtsever şiarları, ne de tutarlı demokratik şiarları bayrak edilmektedir. Liberal CHP'nin kuyrukunda, hakim sınıflarla cancağır, söze bağımsızlığı ehveni şer gösterme bayraktarlığı yapmaktadır. Yayınladığı seçim platformu devrimci proletaryanın değil, reformcu burjuvazinin seçim platformudur. Kitlelerin devrimi-mücadelesinin iktidar hedefine yönelmesinden korkan millî burjuvazinin platformudur.

Halkımızın faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesi gelişmektedir. Desteklenmesi gereken, omuz verilmesi gereken bu mücadeledir. Halk demokrasisi mücadelesi, liberal CHP'ye rakım kuvvetlenip üstün çıkması başaramadığı sürece, Türkiye'nin mevcut durumunda hiçbir köklü değişiklik olmayacaktır.

Proleter devrimcilerin seçimlerde esas darbeyi faşistlere ve sosyal-faşistlere indirme görevinin yanısıra karşı karşıya oldukları diğer önemli görevde, kitlelerin liberal CHP'nin etkisinden kurtarmaktır. Proleter devrimciler CHP'ni açık ve kesin bir dille teşhir emeli, uyultma ve sınıf kinini törpüleme siyasetine karşı kitleleri uyararak bulunacak şekilde eğitime çalışmalıdırlar. Halkın Sesi'nin reformcu ve CHP'ne teslim olma doğrultusunda beliren siyaseti bu devrin yerine getirilmesi önünde engelidir. Proleter devrimciler seçimlerde bağımsız siyasetlerini savunmaktan taviz vermeyeceklerdir. Proleter devrimciler baş düşmanlarla uzlaşan liberal entrikacıların, "özgürlük" hainlerinin sahte vaatlerinin, göz yaşlarının gerçek neliğini durmadan teşhir edeceklerdir. Kitlelerin liberal CHP'nin sahte vaatlerinin etrafında değil, faşist diktatörlüğü yıkmaya, sosyal-faşist gelişmeyi önleme; halk iktidarını kurma mücadelesinde etkin bir şekilde yer almak üzere toparlanması ancak bu yolla başarılabılır.

İDÇ İnşaat İşçileriyle Konuştu

İş yerlerinde sömürü daha da azgınlaşmaktadır. İş güvenliği, tazminat, sigorta, sosyal hak ve düzenli ücret ödemesi diye birşey yoktur.

Bahattin Gören'de çalışan işçilerin durumu da pek farklı değildir. İşçiler köylerden ağa zulmünden kaçıp buralara gelmişlerdir. Günde 9 saat çalışmaktalar. Hafta tatilleri yoktur. Bir kısım 200-125 TL. gibi ücretle çalışmasına rağmen sigorta, primini 60 TL. ücret üzerinden ödemektedir. Ölen yemakleri verilmemektedir. Yatacak yer ayrı-

tiği yolu benimsiyor ve destekliyorum. Çünkü bu yol tüm emekçilerin, Patron ve Ağaların zulum ve sömürü düzeninden kurtaracak yoldur.

H.B.- Adınız, soyadınız?

H.B.- H.G.

H.B.- Burada ne iş yapıyorsunuz?

H.G.- Burada traktörlerle çalışıyorum. 10 yaşında çocuğum aldım. Geldim. 150 bin lira borcum var.

Ancak 3 ayda 1000 lira aldım.

H.G.- 3 ayda kaç lira vermesi lazımdır?

H.G.- Hiç olmazsa aydan aya aylık 1000 lira verdi.

H.B.- Beki yannızdaki çocuğunuz okuyor mu?

H.G.- Okuyor. Okula vereceğim ama paranın yitizinden okula gönderemedim. Evde de iki çocuğumla karım var. Onlara para gönderemedim, fakat veremedi ki gönderemiyordum.

H.B.- Adınız, soyadınız? Kaç yaşındasınız? Ne iş yapıyorsunuz?

H.G.- 25 yaşındayım. Bahattin Gören şantiyesinde çalışıyorum. Kahramanmaraş Göksunlu-

Baş.ta.13'de

Lenin

14. RUSKİYE VEDOMOSTI - (Rus Yazıcısı), 1863'den itibaren, ilmi liberal aygınlar tarafından Moskova'da çıkarılan bir gazete. 1880'ler ile 1890'lar arasında, yazar kadrosuna, V.G. Korolenko, M.Y. Saltkof-Sçedin, G.T. Uspenski gibi demokratik kampan gazatları da dahil di ve liberal Narodnikler'in gazalarını da basıyordu. 1905'de Kadet partisinin Sağ kanadının, organı haline geldi. Lenin, bu gazetenin, "Sağ Kadetlik ile Narodnik gazetelerinin benzersiz bir bileşimini sağladığını" söylüyordu. (LENİN, Bütün Eserleri, Cilt 18, s.135). 1918'de, diğer karşı-devrimci gazetelerle birlikte kapatıldı.

15. KABETLER - Rusya emperyalist burjuvazisinin başlıca partisi olan Anayasal-Demokrat Parti'nin ügeleri. Kadet Partisi 1905'de kuruldu; ügeleri arasında liberal-monaşist burjuvazi temsilcileri, Zemstvo fonksiyoneleri (Zemstvo-kırsal öz yönetim organı: LENİN, Bütün Eserleri, Cilt 3, dipnot 40) ve burjuva aydınları vardı. Bunlar, gerçek görüşlerini saklayıp köylüleri kendi taraflarına çekmek için, "demokrasi" üzerinde riyakârca laflar ediyorlardı. Kadet toprak programı, toprak mülklerinin bir kısmının tazminat karşılığı köylülere bırakılması imkânını içeriyor, ancak tazminat olarak çok yüksek fiyatlar şart koşuyordu. Kadetler, monarşinin muhafazasını istiyor ve çar ile fedal toprak ağalarını, iktidarı onlarla paylaşmaları için ikna etmeye çalışıyorlardı. Ancak, en önemli görevlerini devrimci hareketle mücadele oladığına inanıyorlardı. Birinci Dünya Savaşı sırasında, Kadetler parlak hükümetinin fethedilmesini dış politikasını etkin biçimde desteklediler. 1917 Şubat'ındaki burjuva-demokratik devrim sırasında, monarşiyi kurtarmaya çalıştılar. Kadetler, burjuva Geçici Hükümeti'nde de, halkın çıkarlarına aykırı, fakat A.B.D., İngiltere ve Fransız emperyalistlerinin çıkarlarını kollayan karşı-devrimci bir politika izlediler. Büyük Ekim Sosyalist Devriminin zaferinden sonra, Kadet'ler, Sovyet iktidarının uzlaşan düşmanları haline geldiler ve müdahalecilerin bütün silahlı karşı-devrimci etkinlik ve hareketlerine katıldılar. Müdahalecilerle beyaz muhafızlar yenilgiye uğratılınca, Kadetler de yurt dışına kaçtı ve anti-Sovyet karşı-devrimci etkinliklerini sürdürdüler.

16. "Son Supad". Nevskaya Zvezda, Sayı 20, 5 Ağustos 1912, İmza: R.S.

LENİN, Bütün Eserleri, Cilt 18, s.248

Bir sorundur. İşçiler bazı yerlerde kogaşlarda kalmaktadırlar. Kogaşlar, nemli ve pisttir. İşçilerin sıhhati kısa sürede bozulmaktadır. Viziteye çıkan işçilerin ücretleri nispeten düşüktür. İşçiler çok yüksek yerlerde hiçbir koruyucu tedbir alınmadan çalışmaktadırlar. İş bittiğinde patronlar tazminat ödemenen işleniş son vermekte ve ağıllığa terk etmektedirler. Bahattin Gören'in insaatlarında işçi ücretleri ödenmemektedir. Buna karşı harekete geçen işçiler 7 gündür direniştedirler.

yum. 3 aydır çalışmaktayım. Çalışmış olduğumuz, 2 aylık ücretimizi alamadık ve birde bize 125 liradan çalıştığımız halde sigorta primini asgari ücretten ödemektedir. Aynı zamanda verdiği karnesini verdiğim halde, verdiği karnesini kullanamıyorum. 48 saat çalıştığım halde, 8 saatlik hafta tatilimizi vermiyor ve pazar istirahati yoktur, çalıştırsan ücretini alır, çalışmasan ücret ödenmiyor.

H.B.- Direniş bütün işçiler katıldılar mı?

M.T.- Bütün işçiler katıldılar.

H.B.- Bu insaatta kaç işçi çalışıyor?

M.T.- 250 ila 300 civarında.

H.B.- Beki burada bir sendika var mıdır?

M.T.- Bütün sarı sendikacılar katılmıyorlar. İşçilerin haklarını savunuyorlar. İşçinin haklarını savunuyorlar. İşçiyi patrona satmışlar. Biz sendikacı değiliz.

Kurtuluşlarının 2. yılında Vietnam ve Kamboçya halkları sosyalizme doğru başarıyla ilerliyor

17 Nisan'da Kamboçya'nın kurtuluşunun 2. yıl-dönümünü kutlandı. ABD emperyalizminin her türlü saldırı ve bombardımanlarına karşı yığıtge savasan Kamboçya halkı, Rus sosyal-emperyalistlerinin de arkadan hancıerleme girişimlerine karşı uyanıklığı muhafaza etmiş ve zafer Kazandı. Bilişildiği gibi bağımız, Bloksuz bir siyaset izleyen, Prens Sihanuk'un başkanlığındaki Kamboçya hükümeti, 18 Mart 1970'de Amerikan uşağı Lon-Nol, Sırık Matak Faşist darbesiyle devrildi. Bunun üzerine Sihanuk Baş-kanlığında, Pekin'de Kamboçya Kralliyet Millî Birlik hükümeti kuruldu. Kamboçya'da, Millî birleşik cephe ve Millî Kurtuluş halk silahlı kuvvetleri örgütlendi ve Amerikan emperyalistlerinin kukla sı Lon-Nol faşist rejimine karşı mücadeleyle yük-seldiler.

Kamboçya Kurtuluş sa-vaşı Rus sosyal-emperyalizminin maskesini düşür-neyen önemli bir gelişim kaydetti. Amerikancı faşist darbeden sonra ku-

Zaire'yi işgal eden kuvvetleri Rus sosyal-emperyalistleri yönetiyor

Rus sosyal-emperyalistleri-nin Afrika'da yeni mevziler ele geçirme yolundaki canice plan-larına yenileri eklenmektedir. '77'de emperyalizminin Vietnam'da ve diğer kurtuluş mücadelesi ve rilen alanlarda kullandığı yön-tem olan halkları birbine kar-dırma oyununu benzer şekillerde Rus emperyalistleri Afrika'da kullanmaktadırlar. Afrika, zen-gin maden yatakları, bol silah satma imkanları ve yedek askeri güc kaynağı olarak Rus yeni car-larının ağzının suyunu akıtacağı kitadır. Angola'da denetimi ele geçiren ve üslenen Yeni Çarlar, bu defa Zaire'yi gözlerine kes-tirmişlerdir. Daha önceleri Ame-rikan emperyalizme usaklık eden, Angola'nın bağımsızlık mü-cadelesi verdiği dönemde Porte-kiz sömürgecilerini koruyan es-Ki Katanga Jandarma birlikleri bugün de ellerinde Rus silahla-rı Zaire'nin işgalinde kullanılı-maktadırlar. İşgalci kuvvetler arasında, Rus subay ve danış-manlarla, sosyal-faşist Brej-nev'in mavinî Castro'nun asker-leri de yer almaktadır. Bu gen-geker artık dünya halkların-dan gizlenemediği için Rusya yö-neticileri, "Zaire'deki olaylar bir iç karışıklıktır, hükümet kuvvetleriyle, gerillalar çatış-maktadır" diye alatacele beya-natlar vermektedirler. Şimdiye kadar emperyalistlere ve sömür-geçilere hizmet eden eski Katan-ga Jandarma birlikleri nasıl oluyor da bu defa "İlerici" saf-larda gerilla savaşı veriyor.

Bu apaçık bir yutturmacıdır. Kınalık kuvvetler bu defa kendi lerine patron olarak Rus saldır-ganlarına seçmişlerdir. Zaire ise saldırıya uğramas bir ülke-dir. Bu sebeple bir gok üçüncü Dünya ülkesi tarafından destek-lenmektedir. En başta 46 Afrika ülkesinden oluşan Afrika Birli-ği örgütü Zaire'ye yapılan ve ardından Rusya'nın bulunduğu sal-darıya karşı çıkmakta ve Zaire Hükümetini desteklemektedir. Ö-te yandan Mısır, Fas, Tunus, Çad

ulusan Kamboçya Kralliyet Millî Birlik hükümeti, kuruluştan sonra başta Çin Halk Cumhuriyeti ol-mak üzere bütün barışse-ver ve demokratik ülke-ler tarafından tanıdı ve desteklendi. Fakat sosyal-emperyalistler, ken-dilerine usaklık etmedi-ği için mesru hükümeti tanımadılar ve faşist Lon-Nol iktidarını tanı-dılar. Üstelik faşistler-re para ve diğer birçok malzeme yardımıyla bulun-dular. Rus sosyal-emperyalistleri zaferden 3 gün önce Kamboçya hükümeti-ni, Amerika'ya birliğite tanınmak zorunda kaldı-lar. Çünkü Nisan başında gerillaların ülkeden kaç-ması yüzünden ortada Lon-Nol iktidarı diye birsey kalmamıştı. Fakat Kamboçya halkı yılmadı. Küçük bir ülke olmasına rağmen kendi gücüne güvenerek, her türlü zorluğa kar-sı sarsılmaz bir inançla silahlı mücadelede sebat etti ve sonunda zafer ka-zandı.

Kurtuluştan önce bü-tün üretimi büyük ölçüde tahribolan, yüzbinlerce evladını yitiren Kamboç-

ya halkı yaralarını kısa sürede sarıms ve ülkeyi yeni baştan inşa yönünde önemli adımlar atmıştır.

Kamboçya, Devlet Bas-kanı Kiyö Samfan önderliğinde bağımız, blok-suz, barışçı ve onurlu bir dış siyaset izlemek-te ve iki süper devletin yeni sömürgeci, hegemon-yacı faaliyetlerine kar-sı kararlılıkla mücadele etmektedir. Bağımızlığın a silahları mücadeleye ka-vuşan yığıt Kamboçya, her türlü saldırıya karşı ve barışın korunması için de silahları elde bulun-durmaktadır. Yığıt Kamboçya halkı emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı ağır bir darbe in-dirmekle Türkiye ve Dün-ya halklarına en büyük enternasyonalist yardımı yapmıştır ve bu tutumunu sürdürmektedir. Türkiye halkı olarak biz de aynı yolda kararlılıkla iler-leyerek sorumluluğumuz u yerine getireceğimize inanıyoruz.

Kamboçya'nın zaferin-den 13 gün sonra 30 Ni-san 1975'de de kahraman Vietnam halkı güney top-raklarını Amerikan istil-evanlıyordu.

Fransa ve daha başka dünya ba-rırından yana ülke, Zaire'ye sal-dırılmasına karşı çıkmakta ve Sovyetler'in saldırgan ve şınsi tavırlarının kuşku uyandırdığı-nı açıklamaktadırlar. Çin Halk Cumhuriyeti de Zaire'ye ilac ve yiyecek yardımı yapmış ve Büyük elçi Kun Fu Fei "Büyük devlet-lerin kurbanı olan Zaire'ye yar-dım etmek görevimizdir" demiş-tir.

Ülkesi saldırıya uğrayan Za-ire devlet başkanı Mobutu, ba-rışsever ülkeleri, kendilerini desteklemeye çağırırken, yaban-cı basın mensuplarına verdiği mü-lakatla; "Zaire'nin toprak bü-tünlüğü üzerinde görüşmeler ya-pılmasına asla meydan verile-mez," demiştir.

Zaire halkı, saldırgan Rus sosyal-emperyalistlerine ve o-nun kukla kuvvetlerine karşı mü-cadeleyi diğer süper devlet o-lan Amerikan emperyalistleri ne karşı mücadeleyle birleştirme-lidir. Ayrıca karışıklıktan is-tifade edip bölgeye el atmaya yeltenen Fransız emperyalistle-rine karşı da uyanık olmalıdır. Afrika'nın meselelerine Rusya olduğu kadar Amerika da karıştırılmamalıdır. Avrupa em-peryalistlerinin çatışmaları an-yararlanarak, dost görünümüle nü-fuz alanı Kazanmaya yönelik ge-rici emelleri boşa çıkarılmalı-dır.

Dünya proletaryası ve halk-lar, Zaire'ye Sovyet sosyal-em-peryalizminin teşvik edip yö-nettiği bu saldırıyı lanetlemektedirler. Devlet bağımsızlığına sahip bir üçüncü Dünya ülkesi olan Zaire'nin sosyal-emperya-listler ve usaklarına işgal e-dilmesi halkların menfaatine aykırıdır. Bu sebeple Zaire'nin desteklenmesi gereklidir ve doğ-rudur. Bu aynı zamanda Rus sos-yal-emperyalizminin gelişmesi-nin önüne set çekilmesi ve Dün-ya savaşı çıkartma yolundaki gi-rişimlerinin geliştirilmesi için de gereklidir.

laçlarından temizleye-rek Vietnam'ı bütünüyle kurtarmış oldu.

Vietnam savaşı dünya halklarının gözünde, kü-tük bir ulusla büyük bir emperyalist devlet ara-sındaki farkı ortaya gı-kardı. Emperyalistler yıl-larca en ağır ve en yeni silahlarıyla Vietnam hal-kına kan kustular ama Vi-etnam'ın bileğini bükeme-diler. Ama Vietnam halkı küçü ve yoksul olmasına rağmen canını dişine tak-tı, mücadele de neyi var sa seferber etti ve en so-nunda karşıındaki dev-gibi düşmanı yendi. Dün-ya halkları Vietnam sa-vası boyunca, bu yığıt halkın zaferlerinden ces-saret ve umut aldılar.

Vietnam halkının za-feri neye bağlıdır, kısa ca belirtilmesi ve ders alınması gereklidir.

Vietnam halkı kendi gücüne güvenme ilkesini elden bırakmamıştır. On-lar dış yardıma bel bağ-layarak değil kitlelerin gücüne güvenerek savaşa girmişlerdir.

Vietnam halk savaşı, savaşta belirleyici ola-nın silahlar değil, in-sanlar olduğunu orta-ya sergilemiştir. Vietnam halkı, emperyalistlere karşı ilk başlardığından da ellerinde bambu kam-şandan mızraklar, taş fırlatan sapanlar ve ba-sit av tüfekleri vardı. Ama onların zafere olan

esit olmayan bir alışve-ris teklifiydi. Üç bes silah vereceksin, karış-lığında Vietnam'ın bağım-sızlığını elinden alıp işçilerine el atacağsın.

Rusya'nın hesabı buydu. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Amerikan üslerin-den daha yeni kurtulan Vietnam halkı bu defa ay-nı intiyazı Rusya'ya ta-nımadı. Ama dünya halk-ları ve Vietnam halkı Rus sosyal-emperyalistleri-nin yardım adı altında, halkları avlamak için ol-taylayam uzatıldığını daha açık olarak gördüler. Ken-di gücüne güven ilkesine sıkı sıkıya sarılan Viet-nam halkı, zaferi kendi elleriyle kazandı için Rusya'ya boyun eğmedi.

Vietnam savaşı aynı zamanda halklararası dal-yarıma ve desteğin ne ol-duğunun en açık örnek-le-rini bize göstermiştir. En başta Kahraman Kamboçya, Laos ve Vietnam halk-ları birbirleriyle sıkı bir dayanışma içine girmiş-ler. Çin halkı elinden gelen her şeyini bu halk-lara feda etmiştir. Dün-ya'nın diğer halkları ellerinden geleni esir-gememiş, Vietnam savaşın-da Amerikan emperyalist-lerine karşı güçlü ses-lerini yükselterek Viet-nam halkına manevi des-tek olmuşlardır. Ama bun-ların hepsi ortak düşman emperyalizme karşı müca-dele içinde ve hiçbir kar-

sarsılmaz inançları da vardı ki, iste bu silah-tan üstündü. Çünkü bu güc ve irade sayesinde sanki yoktan varederék güçlendiler, silahlandı-lar ve zafere kavuştular.

Vietnam savaşı halkın top yekün seferber olma-sıyla yürütüldü. Yoksul halk kurtuluş için her-seyni feda ettili. Vietnam lı devrimciler kitleleri bu derece seferber ede-bildiği için uzun süre ve yığıtge ayakta kalma-ya başarmışlardır.

Sosyal-emperyalistler durmadan, Vietnam zafe-re çıkarmaya çalıştılar. Ver-dikleri üç bes dökküntü silah için askeri üs ve baza siyasal talepler is-tediler. Rusya'nın yap-tığı yardım değil apaçık

şıklık beklemeden yapılmıştır. Özellikle Çin Halk Cumhuriyeti, ver-diği silahlara karşılık ne istedikleri sorulduğunda şu cevabı vermiştir:

"Biz silah tüccarı de-ğiliz, bu konuyu bir da-ha açmayın." İşte, işten ve enternasyonalist yar-dım budur. Rusya'nın yap-tığı ise yardım maskesi altında halkları avucuna alıp sömürme taktiğidir.

Vietnam ve Kamboçya halklarının zaferlerinin yenileriyle pekişerek devam edeceğine olan in-nancımızı bildirir, em-peryalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı ortak mü-cadelemize zaferin dün-ya halkları arasında olacağı-ğını tekrarları.